

Hanımefendiler, Asıl Düşmanınız Feministlerdir!

Bütün dini ve geleneksel öğretileri, cinsiyetlere yüklenen kadim rolleri reddeden feminizm, kadınların asıl ve en tehlikeli düşmanıdır. Kısa zamanda bu gerçeğin farkına varıp tedbir almadıkları takdirde, kadınların geri dönülemez bir uçuruma doğru gittiklerini bilmeleri gerekiyor.

Feminist kadın örgütleri ve liderleri, özgürlük ve eşitlik mottosuyla kandırdıkları kadınları peşlerinden sürükleyerek, uçurumdan yuvarlanan koyun sürülerine dönüştürüyor. Kendileri ile birlikte yoldan çıkardıkları diğer kadınların da dünya ve ahiretlerini berbat ediyorlar.

Tesettür bir özgürlük ifadesi ve davranışıdır. Kadının güzelliklerini sadece sevdiği ve seçtiği kişilere gösterme özgürlüğünü kazandırır. Kimlerin onu görebileceği imtiyazını sürekli kendi ihtiyarında (iradesinde) tutar. Müslümanlar için tesettür ölçüleri, mahrem ve namahrem bellidir. Müslüman olmayan kadınlar da tesettür benzeri kıyafetlerle bu özgürlüklerini kullanabiliyorlar.

Feministler ve diğer din düşmanları, gerçeği tersyüz ederek tesettürü özgürlük yerine kölelik gibi gösterdiler. Açılıp saçılarak bütün gözlere kontrolsüz seyir malzemesi olmayı da özgürlük gibi sundular. Eskiden sadece mahremine karşı güzel ve çekici olması yeterli olan kadınların, hiç tanımadıkları sokaktaki insanlara ve sosyal ortamlarındakilere karşı, sürekli güzel ve bakımlı olmak zorunda hissetmelerine ve adeta bir köle gibi kıyafet çeşitliliği, makyaj ve takılarıyla kendilerini beğendirme yarışına girmelerine neden oldular.

Kadınlar; fitraten korunmaya, güvenliğe, sevilip sayılmaya, ihtiyaçlarının karşılandığı mutlu aile yuvalarında yaşamaya ve çocuklarını yetiştirmeye meyilli yaratılmıştır. Kendilerine bu imkanı sağlayacak, maddi ve manevi açıdan yeterli, güçlü, sevgili ve şefkatli kocalarının olmasını isterler.

Feminizmin erkek düşmanı eşitlikçi ve isyancı söylemleri, kadının bu naif ve nazik yapısını yok sayarak aşırı yük almasına, yıpranmasına, kaba ve hoyrat tavırlar içinde erkek rollerini de üstlenerek anormalleşmelerine neden olmaktadır.

Gelelim asıl tehlikeye!

Feministlerin, Hükümetleri ve Millet Meclisini cendereye alarak çıkardıkları mevzuatlar ve yargıda oluşan anormal içtihatlar sonucu, resmi nikahla evlenmek, erkekler için büyük bir tuzak ve ömür boyu çekilecek bela haline getirilmiştir! Evliliğinden mağdur ve pişman erkekler denizine, her geçen gün yüzlercesi daha ekleniyor. Eskiden olsa çok ayıp ve dinin hükümlerine de karşı görülen “erkekler sakın evlenmeyin” kampanyalarına, giderek toplumun her kesiminden destek veriliyor.

Birlikte yaşamak için mutlaka resmi nikahın şart olmadığı kanaati, tıpkı Avrupa ve ABD’de olduğu gibi ülkemizde de yaygınlaşıyor. Sapkın ve ahlaksız sanatçıların, medyatik ünlülerin öncülüğünü yaptığı zina odaklı nikahsız beraberlik, halk arasında da giderek yayılmaya başladı. Din-iman derdi olmayanlar için zaten hava hoştu, dindar insanlar da kendi arasında dini nikah yaparak birlikte yaşamaya başladılar. Resmi nikahın tehlikelerini gören aileler de hoşlarına gitmese bile bu duruma artık razı oluyorlar. İlk evlilik yaşının giderek yükselmesi gençlerin ailelerinden bağımsız kararlar almasına, evlilik masraflarının aşırı çoğalması da klasik törenlerden kaçınılmasına yol açıyor. Dini nikahın aleniyet şartı da sağlandıktan sonra, aileler dahil herkes memnun şekilde hayatına devam ediyor.

Resmi nikahsız beraberlik, aslında kadınlar için büyük bir tehlike ve tehdittir! Anormal hak ve yetki talebiyle çekilmez hale getirilen resmi nikahın yerine; güvensiz, sağlıksız, belirsiz ve huzursuz bir hayata katlanmak zorunda kalıyorlar. Resmi nikahsız cinsel birlikteliklerin önünde hiçbir engel olmadığı için, evlenmek gereksiz, pahalı ve aşırı riskli bulunuyor. Resmi nikah olmadan partner türü ilişkiler, toplumda yeterince yayılır ve genel kabul görürse, kadınlar için tam bir felaket ortamı hazırlanmış demektir.

Evliliğin bu kadar zor, pahalı, din, gelenek ve erkek düşmanı bir yapıya dönüştürülmesi yüzünden terk edilmeye başlandığı, açık bir gerçektir. Resmi TÜİK verileri, düşen evlenme sayılarına karşın, yükselen boşanma ve evlenme yaşları ile bu gerçeği göstermektedir. Kadınları yoldan, dinden ve imandan çıkararak peşine takan feministler yüzünden, “*Dimyata pirince giderken, evdeki bulgurdan olmanın*” acı tablosu meydana çıkmaya başlamıştır.

Günümüzde Müslüman erkeklerin çoğunluğu kocalık haklarının ve sorumluluklarının farkında değil! Hanımların hak ve yetkilerini de bilmiyorlar! Aileden ve ertaftan gördükleri ile yetinerek, hak ve adalet yerine nefislerine uyarak kendilerine de hanımlarına da zulmedebiliyorlar. Yapılan hata ve zulümler birikerek, şimdi yaşadığımız din ve erkek düşmanı yasal atmosfer gibi bir şefkat tokadıyla suratımızda patladı! Bunları da görmeli ve hudutlarımızı yeniden keşfederek yaşamayı başarmalıyız. Evet, kadınlar feministlere uyararak fitratlarına ve kendi çıkarlarına adeta savaş açtılar ve şimdi korkunç sonuçlarıyla yüzleşmeye başladılar! Ama biz erkeklerin cehalet ve bencilliğinin de onları bu yola sevk eden nedenler arasında olduğunu unutmamak gerekir.

Kıymetli Hanımefendiler!

Feminizm, sizleri dünyada ve ahirette hüsrana sürükleyen, sıcacık güvenli yuvalarınızdan koparıp ortalık malzemesine dönüştürmek isteyen, varlığını erkek ve aile düşmanlığında gören, acı ve mutsuzluğunuzdan beslenen, karanlık bir ideoloji ve şeytanın tarikatıdır. İster mor, isterse yeşil örtülü olsun, hiç bir feministe uyararak peşlerinden uçuruma yuvarlanmayın! Ailenizi ve sevdiklerinizi şeytandan ve şeytanın askerlerinden koruyun! İnanın ki kurtuluş ve huzurunuz, sevginiz ve mükafatınız hem çok kolay, hem de size bağlıdır.

Kıymetli Beyefendiler!

Kadınlar Allah'ın bize kutsal birer emanetidir! Emanetin sahibi değiliz! Emanetimize hak ettiği değeri vermek, sevmek, saymak, iltifat etmek, korumak ve ihtiyaçlarını gidermek zorundayız! Helali olan bizlerden göremediklerini, haram kişilerde ve kapılarda aramak zorunda kalmasınlar! Zehirli sevgilerde ve ilgilerde şifa bulmaya çalışsınlar! Onlara karşı olabildiğince sevgili ve sabırlı davranmalıyız! Birlikte çıktığımız ahiret yolculuğunda hiç fire vermeden, çocuklarımızla birlikte son durak olan cennette buluşmak üzere, elimizden gelen çabayı göstermeli ve aile kervanımızı her türlü saldırıdan korumalıyız.

Değerli kardeşlerim! Hayatımızın tekrarı yok. Ama mutlu ve huzurlu yaşamak için mükemmel aile örneğimiz Hz. Muhammed Aleyhisselamın güzel yaşantısında fazlasıyla var. Kadın veya erkek olarak, nefsimizi değil Sevgili Peygamberimizin hayatını esas alalım ve hayatımızda tatbik etmeye çalışalım. Yapamadıklarımızdan ise tevazu ile Allah'a sığınalım. Güzel olmaz mı?

Mutlu Bir Evlilik İçin: Erkekler Söylesin! Kadınlar Göstersin!

Aileye yönelik sorunları dile getirirken, sadece şikayet makamında olmak elbette doğru değil! Biz Müslümanlar, Nehyi Anil Münker (kötülükten men etmek ve haramlara karşı uyarmak) kısmını genelde iyi yapıyoruz, en azından dilsiz şeytan olmamak için gayret ediyoruz. Ancak, Emri Bil Maruf (iyiliği emretmek ve göstermek) kısmında biraz zayıf kaldığımızı düşünüyorum. Kuru lafla yapılan iyilik önermelerimiz ise, tıpkı elinde sigara varken evladına “-Sigara zararlıdır yavrum, içmemelisin!” diyen bir babanın davranışı gibi sönük ve etkisiz kalıyor. O yüzden, Aile kurma erdemini ve cesaretini, bütün olumsuz şartlara rağmen yaşatan veya planlayan kardeşlerimize, evliliklerini daha mutlu ve huzurlu yaşayabilmeleri için bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum.

Erkekler Söylesin!

İletişim ve ifade yeteneği açısından, kadınların erkeklerden daha önde olduğu, çeşitli hikmetlerine binaen, Yüce Mevla'mızın onları bu açıdan ayrıcalıklı yarattığı hepimizin malumudur. Erkekler bu açığı tam olarak kapatamasa bile, daha başarılı bir seviyede buluşabilmek için söylemeye, konuşmaya ekstra açık ve gayretli olmalıdır! Kadınlar iyi veya kötü hemen her şeyi bilmek, duymak, konuşmak ve paylaşmak isterler. Her şeyi konuşup söylemek mümkün olmasa bile, bazı hususları sık aralıklarla tekrarlamayı erkeklerin bir görev gibi görüp uygulaması gerekir!

Zevcenize, onu ne kadar çok sevdiğinizi söyleyin! Kadınlar sevildiklerini her zaman duymak isterler, hem de her gün ve mümkün olduğu kadar çok sayıda! Tabii ki samimi bir şekilde ve gözlerinin içine sevgiyle bakarak!

Karınızın ne kadar hoş, şık ve güzel olduğunu kendisine her fırsatta söyleyin! Etrafınızdaki insanların tamamı da söylese, sizin sözleriniz kadar etkili ve hoş gelmez! Çünkü o sizi seçerek kendi güzelliğini emanet ve armağan etmiş bulunuyor! Emanetin takdir edilmesi ve itina ile bakılması gerekir. Aile kutsal bir ektir. Genç kız çağlarında sizinle evlenen bir kadın, bütün güzelliğini ve ömrünü sizinle birlikte paylaşmaya karar verdiği için, aslında onu hep ilk günkü gibi güzel görmeli ve bunu da sıklıkla söylemelisiniz! Hele ki evliliğiniz 20 yıl gibi bir süreye ulaşmışsa, eşinizin yüzünde oluşan kırışıklıklar, size bir vefa ve adanmışlığının canlı imzası gibi gelmelidir. Çocuklarınızı doğuran zevcenizin, karın çevresinde oluşan çatlaklar gibi vücudundaki bozulmalardan utanmasına fırsat vermeyin! Bilakis, o çatlaklar evladınızı taşıırken meydana geldiği ve katlandığı eziyetlerin yoğunluğu için, ona ne kadar minnettar olduğunuzu samimiyetle söyleyin! Emin olun gözlerindeki ışıltı güçlenecek, yüzünde mutluluğun tatlı tebessümü yeşerecektir. Ona olan sevginizi ve güzelliğine olan hayranlığınızı sürekli duyan hanımınız, sizinle basit şeyler için tartışır mı? Küçük sorunları büyüterek canınızı sıkar mı?

Belirsizlik, kadınları neredeyse öldürür! Özellikle evliliğinizin ilk başlarında, evinize gidiş geliş saatleriniz için son derece hassas, dışarıda olduğunuz yerler hakkında paranoya derecesinde şüpheli ve endişeli olurlar. Anormal bir gecikmenizde sizce her şey normalken, onlar kendi kafalarında başınıza gelebilecek bütün olayların senaryolarını yazar, sizin çeşitli versiyonlarda ölümünüzü yaşar, toprağa gömer ve dul haliyle ne yapacağını endişesine bile düşerler. O yüzden, mümkün olduğu kadar kendilerine bilgi verin! Gecikme durumunuzu zamanında söyleyin! Onları duygusal işkencede bırakmayın!

Kadınlar hayatı sizinle her açıdan paylaştıklarını görmek ve yaşamak isterler. Öyleyse onlara da fikirlerini ifade etme fırsatı tanıyın. Kadınlar sizin en kıymetli istişare ortağınız sayılır. Onlardan kaliteli düşünceler duymak isterseniz, kendilerini geliştirmelerine destek olun ve teşvik edin. Sır veya zararlı olanlar dışında, düşüncelerinizi onlara da söyleyin. Sizin fark edemediğiniz ayrıntılar ve farklı yaklaşımlardan yararlanırsınız. Katlanmak zorunda kaldığınız maddi ve manevi sıkıntılarda, bilgi ve farkındalıkların olduğu için, hanımınızın samimi ve güçlü desteğini hissedersiniz.

Duygularınızı söyleyin, bir konuda onları eleştirmeden önce kendi beklentilerinizi, size göre kırmızı çizgilerinizi, neyden hoşlandığınızı, neyin mutlu ettiğini, neyden nefret ettiğinizi söyleyin! Nitelikli beraberlikler karanlık alanların azalmasıyla sağlanır. Eşinize vermediğiniz şeyi isteyemezsiniz!

Kadınlar Göstersin!

Erkeklerin, hanımlarından en çok beklediği şey saygıdır! Özellikle toplum içinde beyinizin saygınlığını zedeleyecek söz ve davranışlardan kaçının! Erkeğinize saygı gösterin! Evinizin lideri, çocuklarınızın babası, can, mal ve namusunuzun koruyucusu olduğunu bildiğinizi ve saygı duyduğunuzu gösterin!

Ahir zamanda yaşıyoruz. TV, İnternet, çarşı-pazar, iş ve sosyal ortamların hemen hepsi, son derece ölçsüz giyinen teşhirci gibi gezinen kadınlarla dolmuş! Eskiden özel çaba ile ulaşılabilen resim ve

görüntülerle şimdi hemen her ortamda karşılaşyoruz. Medya ve toplumsal mekanlar, zinanın yayılması için bilerek veya bilmeyerek hizmet eden insanlarla dolu. Bir erkeğin gün boyu bunlardan sakınması ancak belli bir yere kadar mümkündür. Şeytani tavır ve görüntülere şiddetli ve sürekli maruz kalan kocalarınızı, yalnız ve savunmasız bırakmayın! Helalinize karşı en cömert, en tutkulu, en güzel kişinin siz olduğunuzu gösterin!

Tesettür dışarı ve namahrem içindir. Eşinizin karşısına her zaman alımlı, süslü ve güzel çıkmaya çalışarak, en güzelinin ve hayırlısının siz olduğunuzu gösterin! Haramilerin kocanızın aklını ve nefsinin çelmesine fırsat vermeyin! Sizde sükunet ve huzur bulsun, gözü de gönlü de sizinle doysun!

Cinsel hayatımızda sınırlar çok geniş, yasaklar az ve belirlidir. Cinsel hayat tek taraflı bir durum değildir. Tarafların istekli katılımı ile haz ve mutluluğun derecesi de kalitesi de artar. Keyfini çıkarmak, mutlu olmak ve kocanızın sükunetini sağlamak için, meşru davetlerine güzellikle cevap verin. Cinselliğinizi kocanızla konuşmanız, paylaşmanız, yönlendirmeniz ve yaşayarak öğrenmeniz gerekir. Kocanıza karşı cinsel tutkunuzu, çekinmeden gösterin!

Güzel ve başarılı bir iş yaptığında kocanıza minnettarlığınızı ve takdirinizi gösterin! İhtiyaç duyduğunuzda yanınızda olacak kahramanınız olduğunu bilsin! Ailesi için yaptığı işle gururlansın, daha iyisini yapmak için gayret toplasın.

İnsanların 5 sevgi dili vardır. Fiziksel temas, hizmet, nitelikli beraberlik, onaylanma ve hediyeleşme. Kocanızın sevgi dilini keşfedin ve bu dilde yoğunlaşarak sevginizi gösterin! Emin olun aynı karşılığı siz de göreceksiniz. Erkekler de sevildiklerini arada duymak isterler ama icraat daha önemlidir.

Aile yuvanızın, sizin ve kocanız için güvenli bir kale olduğunu bildiğinizi gösterin! Evinde kocanızın kral gibi yetkili ve kıymetli olduğunu gösterin. Siz de o evin kraliçesi olduğunuzu bilerek davranın. Köle ve zavallı imajı oluşturmadan sağlıklı ve saygılı bir takım arkadaşı, ahiret yoldaşı olduğunuzu bilin ve bilinmesini sağlayın.

Sonuç

Kadın ve erkek ilişkileri açısından söylenebilecek çok şey var elbette. Çocuklar gibi daha ayrıntılı yönleri de bulunuyor. Yazıyı uzatmadan bazı önemli konu başlıklarına vurgu yapmaya çalıştım.

Kadın ve erkek, aile ortamında mükemmel bir ekiptir. Birbirlerini tamamlar ve ortak ürünleri olan çocuklar ile geleceğe kültür ve değer aktarımını sağlar. Bizler, sadece dünya hayatı için yaratılmadık. İnşallah kulluk sınavımızı vererek Allah'ın lütfu ile Cennetine gittiğimizde, en güzel ruh ve bedene sahip olacağımıza iman etmişiz. Orada yaşlılık, çirkinlik, hastalık ve huysuzluk olmayacak. Dünyada iken karşılık bulamadığımız bütün hayallerimizi yaşama ve paylaşma nimetlerine kavuşacağız. Başta Hz. Muhammed aleyhisselam olmak üzere, bütün peygamberler ile tanışma ve görüşme imkanımız ve Rabbimiz lütfederse Nur Cemalini temaşa etme bahtiyarlığımız olacak. Öyleyse, şu kısacık sorunlu fani hayatımızı daha fazla kötüleştirmeden, Ahiret yolculuğumuzun kaliteli, bereketli ve mutlu geçmesi için, eş ve çocuklarımız ile birlikte daha çok çalışmamız gerekmez mi?

Yüce Allah'tan, her birisi Cennet Köşklerine talip olarak kurulan ailelerimizin hayırla bekasını, aile kurmaya niyetlenen kardeşlerimizin de huzur ve mutluluklarını dilerim.

“Kadına Pozitif Ayrımcılık” Erkeğe Zulmün Süslü İfadesidir!

Günümüz Türkiye’inde geleneksel aile yapımıza sistemli ve resmileştirilmiş saldırıların zirve yaptığı, tipik bir *ahir zaman* dönemini dehşetle yaşamak zorunda kalıyoruz! Üstelik aile kurumuna, yani neslimize yapılan tahribatların, geri alınması imkansız derecesinde zor ve uzak olduğu da koca bir gerçek olarak karşımızda duruyor.

Aile düşmanlarının ve yerli işbirlikçilerinin gözde *Truva Atları* olan *kadın hakları*, *kadına karşı şiddet*, *toplumsal cinsiyet eşitliği* gibi kavramların tamamı, *kadına pozitif ayrımcılık* semsiyesi altında birleşiyor. Bir cinsin lehine olan ayrımcılığın, diğer cinsin aleyhine genişleyeceği apaçık bir gerçek olduğu halde, kadına pozitif ayrımcılığın yasal dayanağı, tıpkı zehirli bir hançer gibi 2010 yılında Anayasamızın 10. maddesine eklenmiştir. Hemen sonra 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi imzalanmış, İstanbul Sözleşmesine doğrudan dayalı olarak 2012 yılında 6284 kanunu çıkarılmış ve diğer kanunlarda da aynı batıl düzene uygun değişiklikler yapılmıştır.

Geriye doğru bakınca, son 20 yılda aile kurumunun ve erkeklerin aleyhine oldukça sistematik ve kararlı saldırıların, çok yönlü ve organize bir çalışma ile yapıldığı çok net görülmektedir. Özellikle 1985 yılında imzalanan CEDAW sözleşmesinden sonra yapılan yıkıcı düzenlemeler (süresiz nafaka, erkeklerin aile reisliğinden kovulması vb.) hız kesmediği gibi, İstanbul Sözleşmesinin sayesinde erkeklerin aile yönetimlerinde kalan son yetki kırıntıları da yok edilmiş, eşinin veya evladının kıyafeti için dahi söz söyleme hakkı kalmamış, LGBT türevi sapkınlıkların da devletin koruması altında her türlü melaneti yapmalarının, reklam etmelerinin ve değerlerimize açıkça saldırımalarının yolu açılmıştır. Feshedilen İstanbul Sözleşmesinden sonra bu yıkıcı ve yok edici düzenlemelerin hiçbirisi geri alınmadığı gibi, daha beter şartların getirileceğine sürekli bir vurgu yapılmış, en üst düzeyde güvenceler verilmiştir. Yani İstanbul Sözleşmesi içerik ve uygulama yönünden

daha da güçlü şekilde fiilen yürürlükte sayılmaktadır!

Öncelikle bizlerin kimliğimize, temel değerler sistemimize ve inanç kaynaklarımızın neler olduğuna karar verip öyle davranmamız, sosyal ve hukuksal zeminimizi ona göre tayin etmemiz gerekir. Yoksa devekuşu gibi işimize geldiğinde deve veya kuş olduğumuzu iddia etmek bizi kurtarmaz. Aslında yaşadığımız sosyotrajik durumun en güzel tarifini, rahmetli Uğur Mumcu "*Türk vatandaşı İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalya ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza muhakemeleri yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.*" diyerek oldukça veciz bir şekilde yapmıştır. Türkiye'deki erkeklerden maddi-manevi görev ve sorumluluklarında mükemmel bir Müslüman gibi sorumlu, yetki ve haklarını kullanma konularında ise Hristiyan veya ateist batılı erkekler gibi gevşek, geniş mideli, yetkisiz, namussuz, iffetsiz, etkisiz ve değersiz davranmaları sözleşme ve kanunların desteğiyle zorla dayatılıyor!

İstanbul sözleşmesinin altından imzamız sadece şeklen geri çekildi! Gayrı meşru çocuğu gibi doğrudan atıf yapılan 6284 sayılı yasa, Türk Ceza ve Türk Medeni Kanunlarına eklenen maddeleri olduğu gibi durmaya ve yuvaları yıkmaya devam ediyor! Bu sözleşmeden çekildikten hemen sonra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist bir STK'nın bekar, çocuksuz ve avukat mesleğiyle geçinen bir Hanımın getirilmesi de adeta hiçbir şeyin değişmeyeceği gibi, daha fazla artarak devam edeceğini ilan eden bir uygulama olmuştur.

Kadına karşı pozitif ayrımcılık sonradan ortaya konulduğu için zulüm ve haksızlıktır. Kadınlar ve erkekler fiziksel şartlar, görev ve sorumluluklar gibi cinsiyete özel konularda eşit değil, farklıdır! Bu farklılığı yaratan ve bunlara uygun sınırları, görevleri ve yetkileri tayin eden bizzat Yüce Allah'tır. Hz. Muhammed aleyhisselam da Allah'ın elçisi olarak bizlere en güzel örnekleri ve açıklayıcı hükümleri bizzat yaşayarak göstermiştir. Bunları gizlemeye, değiştirmeye, arttırmaya veya eksiltmeye kalkışan ister kadın olsun isterse erkek, apaçık yanlış içinde ve zalimdir! Etkisi ve cüreti derecesinde sorumlu ve huzur-u mahşerde hesap vermeye mahkumdur! Temel insani haklar ve özgürlük konuları ise mevzu dışıdır.

Yüce Allah geçim ve maişet yükünü yönetim yetkileri ile birlikte erkeklere vermiştir. Kadınlara eşitlik adına, gerekli gereksiz her alanda kadın istihdamını teşvik etmek, tıpkı bir erkek gibi çalışarak geçim yüküne ortak olmaya zorlamak açıkça bir zulümdür! Kadınlar ucuz işgücü ve pazarlama aracı olarak kapitalizmin vahşi çarklarına feda edilemeyecek kadar kıymetli varlıklarımız ve kaynaklarımızdır. Mutlaka kadın olması gereken sağlık, giyim, eğitim gibi bazı alanlarda, hakları tam verilerek görev almaları bir nevi sosyal farz-ı kifaye gibi gereklidir. Ancak, çalışma hayatının her alanında yer almaları hem erkekler açısından işsizlik, haksız rekabet ve gelir kaybı gibi sorunlara, hem de kadınların var olan doğal kadınlık vazifelerine ek olarak insanüstü bir yükü çalışmalarına neden olmaktadır.

Kadınlar çalışsa da evlerinde birer anne ve hanım olarak yaşamaya ve kaçınılmaz sorumluluklarını üstlenmeye sabırla devam ediyorlar. Bu durumda geç evlenmek, anneliklerini ertelemek, çocuk sayısını düşük tutmak, sosyal hayatlarından vazgeçmek gibi kronik sonuçlarla yüzleşiyorlar. Çalışan erkekler yeterli gelire sahip olduklarında veya ailelerinden destek aldıklarında, işsiz kadınlarla evlenip hayatlarına devam edebiliyorlar. Ama çalışan kadınlar, hemen hemen kesinlikle işsiz veya meslek/maaş açısından kendilerinden düşük seviyeli erkekler ile evlenmeye yanaşmıyorlar. Bu durum

sosyal ve ekonomik düzeni bozan, geleneksel aile oluşumuna ket vuran bir atmosfere neden oluyor.

“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah’ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar.” ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-34/diyaret-vakfi-meali-4)) Kadınlar nikah kıyılana kadar babalarının ve kardeşlerinin, nikahtan sonra ise kocalarının himayesine emanet olarak bizzat Yüce Allah tarafından verilmiştir. Bu kutsal görevin sağlıklı ifa edilebilmesi için, aile yönetimi ve geçimi hakkında “kavvam” sıfatıyla yetki ve sorumluluk erkeklere verilmiştir. İmza attığımız sözleşmeler ve çıkardığımız kanunlar ile yüzyıllardır uygulanagelen Allah’ın bu hükmü yok sayılmış, erkeklerin aile reisliği tamamen iğdiş edilerek işlevsiz hale getirilmiştir.

Bizi yaratan ve sınırlarımızı tayin ederek Peygamberleri aracılığıyla tebliğ eden Rabbimiz şüphesiz en doğru ve adil olandır. Kadın ve erkek cinslerinin arasındaki farklılıkları en iyi O bildiği için evlilik ve ticari işlem gibi şahit gerektiren işlemlerde erkeklerin olmasına hükmetmiştir. 2 erkeğin olması, 2 erkek yok ise 1 erkek ve 2 kadının şahitliğini geçerli saymıştır. 4 kadın şahit de olsa dini nikah için uygun olamazlar. *“Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).”* ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-282/diyaret-vakfi-meali-4)) *“Nikâh akdinde şahitlerin hür, Müslüman, erkek, âkil ve bâliğ olması gerekir. Hanefîler bir erkekle iki kadının şahitlik yapabileceği kanaatindedir.”* ((<https://islamansiklopedisi.org.tr/nikah>)) Normal muamelelerde bile durum bu vaziyetteyken, bizler TCK, TMK ve 6284 gibi yasaların himayesinde her hangi bir kadının delile dayanmayan kuru beyanı ile anında yıkıcı adli ve idari işlemler yapmaya, erkekleri hemen uzaklaştırma ile sokağa atmaya, iftira bile olsa kadın beyanı ile çeşitli suçlar için ceza kesmeye çok meraklıyız!

Her hangi bir Müslüman kadının veya erkeğin, kendi başlarına helalinden karşılayamayacakları tek ihtiyaçları cinsel yaşantı ve nesillerini devam ettirmektir. Yaşamak için imkanları ölçüsünde her şeye ulaşabilirler ama helal sınırlarını geçmeden karşı cinsle münasebet kurmaları ve çocuk sahibi olmaları mümkün değildir. Bunun yegane yolu nikahlı meşru evliliğdir. Evlilik bağı kadının erkekten, erkeğin de kadından cinsel anlamda faydalanmasını garanti ve korumaya alır. Evlenen bir erkeğin veya kadının eşinin cinsel ihtiyaçlarını karşılamama gibi bir hakkı veya özgürlüğü yoktur. Cinsel hayatın kendi meşru sınırları ve hastalık halleri dışında cinsellik ne bir silah ne de bir terbiye unsuru olarak kullanılamaz. Erkeklerin cinsel dürtüsü kadınlardan daha güçlü olduğu için genelde talepkar olan taraftır. Meşru ölçüler içinde bu taleplerin karşılanması en temel kadınlık görevidir. Sadece cinsel görevlerden kaçınmak bile kadın veya erkekler için boşanma hakkı doğuran meşru nedenler arasındadır. Günümüz şartlarında erkeklerin evlilik içinde cinsel ihtiyaçlarını karşılama haklarına dair bütün garanti ve korumalar kaldırılmıştır. Her hangi bir fiziksel zarar, şiddet vs. olmasa bile, sadece “istemeden benimle münasebet kurdu” beyanı ile dahi erkeğin hayatı kabaşa dönebilmekte ve tecavüzcü damgasıyla hüküm verilip ağır cezalar alabilmektedir. Cinsel hayat teminatı olmayan evlilikler, içi boş balon gibi zayıf, güvencesiz ve gereksiz hale dönmektedir.

Kadınların şahsi mal ve servet özgürlüğü vardır. Evli bile olsalar kocaları tarafından zorla

mallarını veya servetlerini paylaşamazlar. Zekat, kurban ve hac gibi ibadetlerinin yanı sıra ticari yatırımlarını da yapma özgürlükleri vardır. Evin geçimine katkıda bulunmaları için çalışmaya veya kendi paralarını harcamaya zorlanamazlar. Ancak erkekler himayeleri altında bulunan eş ve çocuklar dışında, beraber yaşadıkları anne-baba gibi yakın aile fertlerinin dahi geçiminden sorumludur. Bu durum Medeni Kanunun 364. maddesine de *“Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.”* ifadesiyle girmiştir. Yani erkeğin maddi sorumluluğu hem evlilik hem de kendi aile ilişkileri içinde sabit ve sürekli. Evlenirken yaşanacak mekanın seçilip donatılması, düğün, takılar ve mehir gibi bütün harcamalar da erkeğe yüklenmiştir. Bu kadar yüksek sorumluluk nedeniyle mirasta erkek çocukların kızlardan daha fazla pay almaları Allah'ın Nisa Suresi 11. ayetinde açıkça beyan edilmiştir. ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-7/diyaret-vakfi-meali-4)) Bizde ise mirasta eşit bölüşüm yapılırken, evlilikle ilgili bütün giderlerde erkeklerin sorumlu ve süresiz nafaka gibi ömür boyu bitmeyen borçlarla ezilmesi esas alınmıştır. Evlilik sonrası kazanılmış mallarda yarı yarıya ortaklık rejimi de yıkıcı bir sosyal ve ekonomik uygulamadır. Erkeğin ticari sermayesi ve kazançlarında haksız bir ortaklık sonucuna götürmektedir.

Sonuç olarak sadede gelmek için şu yorumda bulunabiliriz: Karadul adıyla bilinen örümcekler vahşi ve acımasızlıklarıyla meşhurdur. Kendi cinsinden erkek örümcekleri, cinsel birliktelikten hemen sonra yiyebildiklerini belgesellerde duymuş veya izlemiştir. Mevcut yasal şartlar ve uygulamalar yüzünden, evlilik hayatı ve kadınlarla birlikte yaşama hali de neredeyse bu karadullar kadar tehlikeli hale gelmiştir. Erkekler için resmi nikahla evlenmek, adeta bile bile bir tuzağa adım atmak kadar tehlikeli ve riskli bir karara dönmüştür. Kadına pozitif ayrımcılık adıyla yapılan yasa ve uygulamaların sonucu, erkeklere ölümcül, yıkıcı ve tehlikeli hayat şartlarının her tarafta kök salmasıyla tezahür etmiştir.

Allah bizlere yardım etsin, başımızdakilere de iman, feraset ve merhamet versin...

Kaynaklar:

Görsel: thereporterethiopia.com

Erkeklerin Namus ve Şerefleri Kadınlara Emanettir!

Çağları aşan güzelliği ve kapsamıyla mükemmel bir insanlık manifestosu olan Veda Hutbesinde, Sevgili Peygamberimiz ve biricik önderimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) Efendimiz *“Ey insanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah’ın emaneti olarak aldınız. Onların namus ve iffetini Allah adına söz vererek helâl edindiniz.”* buyurmuşlardı. Şüphesiz Kur’anı Kerim’den doğrudan süzülen bu evrensel kaidenin *“Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır...”* Nisa/34 gibi temel dayanakları da mevcuttur.

Atıfta bulunduğum Veda Hutbesinin ve Ayet-i Kerimenin devamında belirtilen önemli bir husus da kadınların erkeklere emanet olarak verilmesinin devamında kadınlara da erkeklerin namus ve iffetlerinin emanet edildiği ve korumaları gerektiği açıkça belirtilmiştir. Erkekler kavvam sıfatıyla ailenin reisliğini ifa edecek, rızkın temini için çalışacak, yedirep giydirecek ve her türlü kötülükten korumaya çalışacaktır. Hanımları da onların yardımcısı, sırdaşı ve danışmanı olarak destek verirken, namus ve iffetlerini sakınarak yuvalarını çocukları ile birlikte cennetten bir köşke çevirmeye gayret edecektir.

Vahşi kapitalizmin getirdiği şartlar, faizle çalışma düzeni ve insani olmayan adaletsiz ekonomik politikalar sonucu, önce erkeklerin tek başlarına rızklarını temin edebilme güçleri kırıldı. Sonra ucuz ve sömürüye açık işgücü kaynağı olarak kadınların da piyasa çarklarına girmeleri için zorlamalı ve teşvikli şartlar oluşturuldu. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği projeleri kapsamında geleneksel cinsiyet kalıplarına ve rollerine savaş açıldı. Cinsiyetler doğuştan gelen kaderi sonuçlar olmaktan çıkarılıp "gender" tanımlamasıyla tercih edilebilir ve istenildiğinde değiştirilebilir metalar arasına sokuldu. Cinsiyet temeli yok edilince cinsiyetlere dayalı analık-babalık gibi temel kadın erkek rolleri de hedef alınarak yok edilmeye çalışıldı.

Bu savaşın başarılı olabilmesi için, tarih boyu hemen her toplumda gelişerek yer alan geleneksel aile yapısı ve özellikle İslami Aile kültürü bütün sözleşme ve yasaların temel düşmanı yapıldı. Erkeklerin kısmen kendi hatalarının da (cehalet, haksızlık, nefisperestlik, zalimlik, sadakatsizlik gibi) tetiklediği gelişmeler içinde bütün yetki ve ayrıcalıkları yok edildi. Aile içinde evli olarak kalmaları neredeyse tuzak kadar tehlikeli ve güvencesiz bir hale getirildi.

Erkek veya kadınların evlilik bağı olmadan tek başlarına ve meşru yollardan karşılayamadıkları tek ihtiyaçları cinsel yaşantıdır. Özellikle erkeklerin bu konudaki ihtiyaç ve zaafiyeti had safhalarda gezindiğinden Müslüman ve sağlıklı her erkeğin evlilik yapmasından başka çıkar yolu neredeyse bulunmamaktadır. Nefsini sakındırmayı başarmış ve kendini haramlardan koruyabilmiş müstesna birkaç kişi dışında, bu esas geçerli ve zaten Hz. Peygamberin açık emri ve sünneti olan bir durumdur.

Evlilik, tarafların karşılıklı olarak cinselliklerinden yararlanma hakkı ve ruhsatı verirken, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 102. Maddenin 2. fıkrası ile bu hak ve ruhsat fiilen iptal edilmiştir. Bütün evli erkeklerin eşleri sabah karakola giderek "-Dün gece kocam bana tecavüz etti" şikayetinde bulunabilir ve kocasının 12 yıldan az olmamak üzere hapis cezası almasını sağlayabilir! Çünkü "*... Bu fiilin eşe karşı işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.*" hükmü kadınlara sorgusuz sualsiz bu hakkı vermektedir!

Pozitif ayrımcılık adıyla yapılan haksızlıkların eşitlik ilkesine aykırı sayılamayacağına dair hüküm 2010 yılında Anayasamıza eklenerek, daha sonra İstanbul Sözleşmesi ve 6284 yasınının çığ gibi erkek hakları üzerinden geçmesine yasal kılıf yapılmıştır. Kadının beyanı ile 3-6 aydan başlayan uzaklaştırmalar, velayet haklarının iptali gibi çok sayıda haksız ve cinsiyetçi uygulamalar söz konusudur. 1985 yılında imzalanan CEDAW anlaşması ile başlayan süreç içinde, 1926 tarihli ilk Türk Medeni Kanunu lağvedilmiş, bu kanunun getirdiği esaslar iptal edilerek 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu içine aile yapımızı kökünden yozlaştıran hükümler konulmuştur.

Kısaca özetlemeye çalıştığım şartlardan dolayı, erkeklerin aile ve toplum içindeki hayatları sürekli bir tehdit, kısıtlama ve değersizleştirme ortamı içinde sürebilmektedir. Bu şartlarda Allah'tan korkarak haramdan kaçınan ve evlilik içinde huzur ve mutluluk arayan bütün erkeklerin namusu, şerefi, geleceği, sosyal itibarı, ekonomisi ve iş hayatlarındaki kariyer güvenceleri hanımlarına emanettir. Hatta hanımı olmayan kadınlar da bu emaneti paylaşmaktadır. Çünkü yasalarımız kadınları tabulaştırmış, erkekleri doğuştan suçlu ve değersiz kabul etmiştir. Sözde aile politikaları için kurulan bakanlığımızın içinde kadınlar için genel müdürlük varken erkeklere özel hiç bir oluşum yoktur! Sayın Aile Bakanlarının ağızlarından da kadından başka bir konu duyulduğu (yaşlı, engelli ve çocuklar dışında) vaki değildir!

Velhasıl, günümüzde erkeklerin kadınlar ve kanunlar karşısındaki gücü ve iradesi, tıpkı görseldeki kedi yavrusu kadar aciz, etkisiz ve savunmasız hale getirilmiştir. Her şeye rağmen, genel yapısını bozmadan koruyabilen ve yasal zeminini kaybetse de aile reisliği konumunu sürdürebilen erkeklerin ve ailelerin varlığının yegane nedeni, kahraman ve hamiyetperver kadınlarımızdır. Onlar ki, gerek inançlarının etkisi ve Allah'ın rızası gayesiyle, gerekse geleneksel eğitimlerinden, fitratlarından ve vicdanlarından süzülen insanlıklarının sonucu olarak kocalarına tabi oluyor, çocuklarına ve namuslarına özenle dikkat ediyor,

yuvalarının huzurlu birer cennet köşesine dönmesine vesile oluyorlar. Allah cümlesinden razı olsun! Sayılarını çoğaltsın! Eğer bunca haksızlık ve adaletsizliğe rağmen sosyal patlamalar, isyanlar ve yağmalar tıpkı batı medeniyetlerinde olduğu gibi yaşanmıyorsa, bunun temel nedeni güçlü sosyal bağlarımız, dayanışmamız ve aile birliğimizdir. Aile birliğimizin, bütün saldırılara rağmen kendisini korumaya devam edebilmesinin en önemli nedeni de aileye ve değerlerine bağlı kadınlarımızın bütün kıskırtmalara rağmen var olmaları ve bozulmadan devam edebilmeleridir. Analar sadece çocukları değil, toplumları doğurur ve büyütürler! Sağlıklı, inançlı ve dirayetli analarımız var olduğu sürece gücümüz ve umudumuz devam edecektir.

Ne mutlu emanetine sahip çıkan ve kocasının namusunu kuşa kurda yedirmeyen, harama baktırmayan, helali olabildiğince yaşatan kahraman kadınlarımıza! Ahir zamanın en büyük cihatlarından birisini onlar yapıyorlar! Kendilerini, kocalarını ve çocuklarını ateşten korumak için gece gündüz uyanık kalmaya gayret ediyorlar. Yüce Allah, onların bu ağır imtihanlarına kolaylık versin! Siyasilere, yöneticilerimize ve biz vatandaşlara hidayet, feraset, istikamet ve hayırda birlik ihsan etsin! Amin! Velhamdulillahi Rabbil Alemin!

Başımızdaki Belaları, Aslında Biz Erkekler Çağırdık!

Hız. Musa (a.s.)'nın Rabbimize "İçimizden birtakım beyinsizlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helâk edecek misin?" (A'raf/155) dediği gibi, biz erkekler de başımıza gelen belaları doğru değerlendirmek zorundayız. Şayet günümüz şartlarının erkekler için bir belaya dönüştüğüne inanıyorsak ki öyle gözüküyor; bu belaların gelmesinde bizlerin de payını ve etkisini görmemiz gerekir!

Bu yazı 3'ü 1 arada paket bir çalışmadır. #özeleştiri, #tespit ve #çözüm bölümlerinden oluşur.

Biz erkeklerin ne gibi hata ve eksikleri oldu? Dilimiz döndüğünce, aklımız yettiğince yazalım:

Hanımlarımızın bizzat Allah'ın bir emaneti olduğunu unutup, hor ve hakir davrandık. Fiziksel gücümüzü bazen acımadan kullandık.

Kadını önce cinsiyeti açısından gördük ve değerlendirdik. İnsani yeteneklerini, ilmini, kapasitesini algılamaya çalışmadık.

Dinimizi ihmal ettik. İnandığımız gibi yaşamayınca, yaşadığımız gibi inanmaya başladık. Dinimizi işimize geldiği kadar uyguladık. Başımız sıkışınca dinden medet umduk. Ailemizde din eğitimi ve ibadetleri birlikte sürdüremedik. Çocuklarımıza ve eşlerimize güzel örnekler olamadık.

Kadınlardan itaat, ilgi, hizmet beklerken olabildiğince cömert olmalarını istedik ama, bizler ise onlara karşı tam tersine cimri, kaba ve hoyrat davrandık.

Başkasının eşine, kızına gösterdiğimiz saygı ve ilgiyi helalimiz olan kadınlarımıza çok gördük.

Onları başkalarının yanında azarlamaktan çekinmedik. Beğenmediğimiz neleri varsa ulu orta ilan ettik.

Tartışamayacak kadar haksız veya hazırlıksız olduğumuzda şiddet uygulamayı ve hakaretle karışık bağırma marifet bildik.

Kendi yediğimiz haltlar yetmezmiş gibi, başka erkeklerin işlediği günahları örtbas etmek için yalancı şahitlikte bulunmayı arkadaşlık saydık.

Yakalanmadığımız sürece her türlü gayri meşru ilişkiyi kendimize doğal bir hak zannettik. Yakalandığımızda bile üste çıkmaya çalıştık.

Verdiğimiz sözleri tutmadık, önceliklerimizi koruyamadık.

Kadınlarımızı koruyamadık. Bazen aile içinde kaynana, görümce, elti gibi yakınlarımızın baskı ve kötülüklerine maruz kalmalarını önleyemedik. Kışkırtma veya yalan beyanlarla dolduruşa gelip kadınlarımıza bizzat kendimiz eziyet edebildik.

Kız ve erkek çocuklarımız arasında adaleti gözetmedik. Mal ve miras paylaşımında lehimize olan Allah'ın hükümlerini dahi uygulamaktan kaçındık. Kadınların paylarını vermemeyi kazanç saydık.

Zina eyleminin suç kabul edildiği zamanlarda kanunları sulandırdık. Erkeklerin lehine, kadınların aleyhine maddelerle kendimize yonttuk. Zinadan ceza almayı erkekler için neredeyse imkansız kıldık.

İslam'da başlık parası olmadığı halde, anne sütü, baba masrafı gibi mazeretlere sığınıp resmen kızların parayla satılmasına sessiz kaldık. Oysa mehir hakkı evlenen kız veya kadınlara aitti.

Küçük yaştaki kızların, dedeleri yaşındaki adamlarla sırf zengin olduğu veya iyi bir başlık parası verdiği için nikahlanmasına engel olamadık. İslam'da küfüv hükmünü katledenlere sessiz kaldık.

Erkek zina yaparsa çapkın ve elinin kiri, kadın yaparsa fa.. dengesizliğinin, sosyal hayatımızı yozlaştırmasına neden olduk.

"Kadının karnından sıpayı, sırtından sopayı eksik bırakmayacaksın!" gibi İslam'a ve insanlığa yakışmayan söz ve davranışların hayatımıza girmesini önleyemedik.

Maddi imkanlarımız biraz düzelince emektar eşlerimize ihanet etmeyi, mümkünse değiştirmeyi marifet bildik.

Çocukların yetişmesinde ve ev işlerinde bütün yükü kadınlarımıza bıraktık. Yardım etmeyi, yük paylaşmayı zayıflık kabul ettik.

Ticari faaliyetlerimizde kadın bedenini bir satış ve teşhir ürünü gibi kullandık. Kadınların cinsel cazibelerini öne sürerek; her türlü ürünü pazarlamayı, sekreter, satış temsilcisi, proje yöneticisi vb. hangi konumda olursa olsun dişiliğinden yararlanmayı, ucuz ve itaatkar iş gücü kaynağı olarak kullanmayı normal saydık.

Kadınları kullanma noktasında, sermaye sahiplerinin ideolojisi, dini, diyaneti veya siyasi görüşü hiç fark etmedi. Kadınların hem tüketici hem de üretici tarafında sömürülmelerine aracılık ettik.

Her fırsatı değerlendiren feminist örgütlerin, sinsice ülkenin yönetimini ele geçirmelerine ve

çekinmeden “Kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz!” diyebilmelerine fırsat verdik.

Güce, iktidara ve paraya kavuşunca kendimizi kaybettik. Firavunlaşan nefsimize uyduk. Etrafımızdaki insanlara ve özellikle daha aciz gördüğümüz kadınlara karşı saygısız, kibirli veya suistimal edebilmek için fırsatçı yaklaştık.

Merkezi veya yerel yönetimlerde makam ve mevki sahibi olduğumuzda önce odalarımızı, arabalarımızı yeniledik. Bütçelerin eğitim, ilim ve araştırma için kullanılmasını kısıtladık veya gereksiz gördük. Ayırdığımız bütçelerin doğru yerde kullanılmasını takip etmedik. Haksız yere belli kişi ve kurumlar için rant kapısı olmasını önleyemedik.

Kadınların da ilim ve irfan sahibi olabilmesine katlanamadık. İlimde cinsiyet sınırı olmadığını unuttuk. İlim ehli kadınları küçümsedik. Onlara çalışmalarını sürdürmek için fırsat vermeyi, uzmanlık alanlarında istişare etmeyi ihmal ettik. İşimize gelmediğinde haksız yere feminist veya terbiyesiz gibi yaftalar taktık. Haksızlığımızı gücümüzle örtbas etmeye, kadınları sindirmeye çalıştık.

Koca, abi, baba, amca, dayı olarak muhatap olduğumuz kadınlara ve kızlara karşı sevgimizi, ilgimizi, şefkatimizi ve paramızı esirgedik. Bizden bulamadıkları için zehirli ballar sunarak istismar eden alçaklara yöneltmiş olduk. Sonra da bu duruma düştükleri için tekrar zulmettik. Hatta cinayetler işledik.

Evlenmeyi zorlaştırdık zinayı kolaylaştırdık. Görgüsüzlük ve israf dolu evlenme hazırlıkları, düğün, dernek, söz, nişan gibi bir sürü külfet ve borç kapısı açtık. Bunları talep eden kız tarafı da olsa itiraz etmedik. “El alem ne der” putundan korktuk.

Haksız ve anlamsız yasaklar koymayı erkeklikten saydık. Kıldan tüyden bahanelerle evlerimizde kavgalar çıkardık.

Şiddeti bir yöntem olarak sadece kadınlara yönelik değil, etrafımızdaki herkese karşı kullandık. Çocuklarımız, aile fertlerimiz, yoldan geçen yabancılar bile basit bahaneler yüzünden şiddetimize maruz kaldı.

Alkol, kumar ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların pençesinde hem kendimizi hem de ailemizi tükettik. Her türlü günaha bilerek girdikten sonra suçu alkole attık. Beynimizin iptal olacağını bilerek alkol kullanmaya devam ettik. Uyuşturucu, kumar ve alkole para bulabilmek için olmayacak işler yaptık.

Bizden bildiğimiz ama sürekli feminist emellerine hizmet eden siyasileri de bizler seçtik! Feministler kadar birlik olamadık. Neden böyle yapıyorsunuz diye, ne sandıkta, ne de mecliste hesap sormadık. Erkeklerin bütün ülkede şamar oğlanına çevrilmesine, doğuştan sapık ve katil muamelesi görmesine, sözüm ona “muhafazakar soslu” feministlerin, erkekleri aylardan ve kurtlardan daha hayvani bir cins gibi gösteren kampanyalarına doğru dürüst tepki veremedik.

Sözde Aile Bakanlığı adı altında feminist kadın örgütlenmesinin kurumsallaşmasına, ailenin kadınlar için en güvensiz yer gösterilmesine ses çıkarmadık. Aile adı altında hoyratça erkek düşmanlığı yapılmasına, erkeğin de aile unsuru sayılarak basit bir daire başkanlığının bile kurulmamasına razı olduk.

Sapık ve katil haberleri çıktıkça içimiz yandı. İdam isteriz diye sesimiz her yükseldiğinde siyasilerin gaz alıcı, gerçekleşmeyen sözlerine, oyalama taktiklerine seyirci kaldık. İdamı kaldıranların geri getirmesini sağlayamadık.

Şiddet ve haksızlığa inancımız, ahlakımız ve tarihimiz gereği kesinlikle onay vermediğimiz halde, ailemizi yönetmekten, çocuklarımıza terbiye vermekten men eden yasaların neden olduğu pisliklerin faturalarının da biz erkeklere topyekun çıkarılmasına engel olamadık. Fıtrattan gelen kocalık haklarımızı ve ayrımcılığın yerine adaleti talep ettiğimizde şiddeti övmekle suçlandık ama gereğini yapamadık.

Bu ve benzeri hatalarımız, ihmallerimiz ve günahlarımız kaderimizi etkiledi. Şikayet ettiğimiz, mağduru olduğumuz, haklı veya haksız sonuçlarını gördüğümüz olayları tetikledi. Nefsimize ve etrafımıza zulmedenlerden olunca, bizden daha zalimlerin zulmüyle terbiye edilir olduk.

Bunları yapınca başımıza gelen belaları kısaca sıralayalım:

1985’de Birleşmiş Milletler CEDAW Sözleşmesi imzalandı. **Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, kadına pozitif ayrımcılık** vb. fitneler başladı.

1988’de Türk Medeni Kanunu 175. maddesine kadınlara verilen yoksulluk nafakasının **süresiz** ödenebileceği eklendi.

1998’de 4320 sayılı “Ailenin Korunmasına Dair Kanun” adıyla sadece kadınları gözeten, ailelerin yıkılmasını hızlandıran, arabuluculuğu kaldıran kanun yayınlandı.

2001 yılında 4721 sayılı yeni **Türk Medeni Kanunu** kabul edildi. Cumhuriyet tarihince **15** olan kızların evlenme yaşı **18’e** çıkarıldı. Genç evlilik mağdurları oluştu. İki tarafın yaşı da 18’den küçük olursa sadece erkekler hapse atıldı. Evlendikten 8-10 yıl sonra gelen hapis cezaları yaklaşık 8.000 aileyi parçaladı. Aile birliğinin yönetimi yani erkeğin **Aile Reisliği** yok edildi. Karı-Koca ifadeleri de yok edildi. Cinsiyeti ve ne idüğü belli olmayan **EŞ** kelimesi konuldu. Erkeklerin velayet hakları gasp edildi. Boşanma olaylarında çocukların velayeti genelde kadınlara verildi. Çocuk haczi, nafaka arttırım davası gibi süreçler fiilen adliye sisteminin, pedagog ve avukatların ballı rant kapısı oldu. Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu (EYS) vak’alarında patlamalar yaşandı.

2004 yılında 5237 sayılı yeni **Türk Ceza Kanunu** kabul edildi. Kadınların iftira da olsa beyanları cezalandırma için esas alındı. İftira suçu sabit olan kadınlar cezadan muaf tutuldu. Yaptıkları yanlarına kar kaldı. Her bir koca, resmi nikahlı karısının potansiyel tecavüzcüsü olarak muamele gördü. Erkeklerin şeref ve haysiyetleri bir kadının dudağından çıkabilecek iki kelimeye hapsedildi.

2010 Yılında Anayasanın 10. maddesine genelde kadınlar için yapılan cinsiyetçi **pozitif ayrımcılığın** eşitlik ilkesine aykırı olamayacağı hükmü konuldu.

2011 yılında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine dayanan, aile, din, gelenek ve erkek düşmanı **İstanbul Sözleşmesi** imzalandı ve aynı yıl içinde Mecliste onaylandı.

2012 yılında İstanbul Sözleşmesine dayalı olarak 6284 sayılı **Ailenin Korunma(ma)sı ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun** çıkarıldı. Aile davalarında, boşanma sayılarında, şiddet ve cinayetlerde patlamalar başladı. Erkekler sokak hayvanlarından beter şekilde muamele görmeye, evlerinden kovulmaya, eşleri aldatsa bile sessiz kalmaya zorlandı.

2014 - 2018 arasında **Toplumsal Cinsiyet Eylem Planı** uygulandı. Milli olamayan eğitim sisteminde, çocuklarımızın zihinleri ETCEP projeleriyle bulandırıldı. Değer ve inanç sistemleri iğdiş edildi. Sapkın derneklerin sayısında ve ahlaksız eylemlerinde anormal artışlar görüldü. Okullarda deizm ve ateizme sürüklenen nesiller peydahlandı.

Kadınların çalışmaya aşırı teşvik edilmesi yüzünden, erkeklere özel işsizlik oranları yükseldi. Bebek doğumları ve toplam çocuk sayıları azaldı. Evlenme ve ilk doğum çağları otuzlu yaşlara ilerledi.

Medyanın cinsiyetçi linçlerini, hukukun kadınlar için takla attırılmasını, midesi dışarıdan doldurulan **Feminist** ve **LGBT** örgütlerin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerini falan, tek tek sayıp dökmeye gerek yok. Genel olarak yaşadığımız belalar ve sıkıntılar bu şekilde özetlenebilir.

Buraya kadar hatalarımızı ve başımıza gelen belaları özetle sıralamaya çalıştım. Zaman, ağlama ve sızlanma vakti değildir. Sosyal dokumuzu kurtarmak ve asgari huzur şartlarına kavuşmak için neler yapmalıyız?

Çözüm odaklı önerilerimizi de verelim ki eksik kalmasın:

Sorunların çözümü sorun olduklarının kabulü ile başlar. Kendimizle ve toplumun geldiği nokta ile yüzleşmemiz gerekir. Çözümüne ulaşmak için kişisel yaşantımızda değiştirmemiz gereken davranışlar, alışkanlıklar veya tamamlanması gereken eksiklerimize odaklanmamız lazım. Kişisel davranış değişikliğine giderek ailemizde huzura kavuşabiliriz. Toplumdaki ilişkilerimizi hak, adalet ve saygı ekseninde geliştirebilirsek davranış kalıplarımız da düzelecektir. Kişisel ve toplumsal gayretimizin neticesini verecek, hayırlara kapı aralayacak olan mutlak güç Allah'tır. Biz sefere çıkacağız, zaferin takdiri Allah Azze ve Celle'nin yetkisindedir.

Partilere din, siyasilere peygamber gibi davranma hastalığını terk edeceğiz. Bütün meşru kanalları kullanarak haklı isteklerimizi ileticek ve takibinde ısrarlı olacağız. Şayet dikkate almazlar ise yasal haklarımızı sonuna kadar kullanarak çözüme zorlayacağız. Olmazsa en yakın seçimde yapabilecek kişilere fırsat vereceğiz.

Oy verme işlemi, vatandaşla siyasetçi arasındaki hizmet sözleşmesinin imzasıdır. İmzamıza sahip çıkacak ve sorumluluklarını sürekli hatırlatacağız.

Kişiler vazgeçilmez, kurumlar yıkılmaz, kurallar ve kanunlar değişmez değildir. Bunları putlaştıranlara karşı uyanık davranacağız. Siyonist ve ateist felsefenin eğitim, adalet ve yönetim yapımızı daha fazla bozmasına engel olacağız. Müfredatımızı değerlerimize uygun bir yapıya getireceğiz. Yazılı ve görsel medyada, internette hakim olan şeytani uygulamalara karşı ailemizi ve neslimizi korumaya çalışacağız.

Sözleşme ve yasalar bir nevi yol gibidir. Bozuk ve çukurlarla dolu mevzuatımızı dinimize ve kültürümüze en uygun hale getirince, eğitim ve medyadan başlayarak her cephede ıslah çalışmalarına girişeceğiz. Sapkın ve dinsiz zihniyetlerin manevi işgal izlerini temizleyeceğiz. Tıpkı Kabe'nin putlardan temizlenmesi gibi her alanda manevi temizlik hareketine girişeceğiz.

Kadınlarımızı sömürmeden, ailemizdeki baş köşelerinde keyifle yaşamaları için her türlü kolaylığı sağlayacak, güzellikle teşvik edeceğiz. Evli ve aile yuvasında çocuklarını yetiştirmelerini esas alacağız. Her şeye rağmen açıkta kalan kadınlarımızı kurda kuşa yem etmeden, gerçek sosyal devlet şefkatini göstereceğiz.

Kavga ve çatışmayı değil, yardımlaşma ve dayanışmayı üstün tutacağız.

Diyanet teşkilatını daha verimli kullanacağız. İnsanlarımıza İslam'da kadın ve erkek olmanın haklarını ve sorumluluklarını sansürlemeden, arttırıp eksiltmeden öğreteceğiz.

Evlenmek isteyen gençleri zorunlu olarak evlilik okuluna göndereceğiz. İslam'da aile hayatını, karşılıklı hak ve sorumluluklarını, İslam'da cinsel hayatın kurallarını, temel ibadetler için gerekli bilgileri eksikse öğreteceğiz. Ben biliyorum diyenleri yeterlilik sınavına tabii tutacağız. Çünkü evlenmek ciddi bir iştir. Sıradan işlere girerken dahi gösterilen özen ve hassasiyet, sonsuz bir hayatı hedefleyen evlilikten esirgenemez.

Evlenen gençlere standart ev eşyası yardım paketleri ve kira desteği gibi sosyal haklar sağlayacağız. Evlilik külfetinin zinaya kılıf olmasına engel olacağız.

Evlenen gençleri yalnız bırakmayacağız. İlk 2 yıl 6 ayda bir sefer, sonra 5 yıla kadar yılda bir sefer ziyaret edeceğiz. Her aile bir uzmana zimmetlenerek sosyal ve ekonomik seviyede destek takibi yapılacak. Bocaladıkları alanlarda danışmanlık hizmetini bedelsiz vereceğiz. Özel hallerde, şiddetli çatışmalarda aile merkezlerinde görüşmelere çağıracağız.

Boşanma davalarında diğer mahkemeler gibi önce arabulucu şart olacak. Arabulucu ve hakem kişi tarafların karşılıklı rızayla seçtikleri aile büyüğü veya resmi aile danışmanları olabilecek.

Evden uzaklaştırmanın gerektiği hallerde daha insani ve aileyi koruyan tedbirler alınacak. Gerekiirse nöbetleşe ev ziyaretleri şeklinde ihtiyaçların giderilmesi, çocuklarla ilişkinin sürdürülmesi sağlanacak. Evden uzaklaştırılan kişiye kalması için geçici bir mekan veya otel parası devlet veya yerel yönetimler tarafından karşılanacak. Uzaklaştırmanın istismar edilmemesi için tedbiri devlet alacak. Evden uzaklaştırmanın kişilerin iş hayatını etkilemesine izin verilmeyecek. Anormal maddi yüklerin doğması önlenecek.

Resmi izinle genelevlerde ve gayri resmi her yerde fuhuşun yapılmasını önlemek için en sert ve etkili tedbirleri alacağız.

Devleti genelev vb. mekanlar üzerinden fuhuşa aracılık etmekten, milli piyango adıyla kumarcılıktan kurtaracağız.

İdam cezasını ve kısas hükmünü geri getireceğiz. Suçu şeksiz şüphesiz sabit görülen ve haksız yere cinayet işleyen insan öldüren katillerin, çocuklara tecavüz eden sapıkların asılmasını sağlayacağız. Kısırlaştırma dahil diğer cezalarında uygulanabilmesine yol açacağız.

İnanığımız gibi yaşamaya gayret edeceğiz. İncamızla çelişen ve zarar veren ne varsa düzeltmeye çalışacağız.

Bu ve benzeri önlemleri alamazsak yandıığımızın, bittiğimizizin, kökümüzün kazındığının resmini göreceğiz. Asıl belayı Allah korusun Mahşer günü bulacağız. Rabbimiz bizlere tek tek soracak. Bu günahları neden işlediniz veya işleyenlere engel olmadınız diye. O korkunç hesap gününde ne şeytanların, ne onların elçisi olan LGBT sapkınları ve feministlerin, ne Avrupalı ve ABD'li dostlarımızın(!), ne parti, ne koltuk, ne de makam ve benzeri putlarımızın zerre kadar faydası olmayacak! Bizi Rabbimizin gazabından koruyacak hiç bir kuvvet bulamayacağız! Yine çaresizce O'na sığınacak ve affetmesini dileyeceğiz. O ise mutlak adaletini göstererek, kim neyi hak etmişse zerre ziyan etmeden verecek.

Kuruluşumuz aileden başladı, yıkılışımız da aileden olmasın! Hanımlarımıza kutsal Cennet yolculuğumuza yakışır şekilde davranalım. Şeytanın onları baştan çıkarmasına, hem kendilerini, hem de bizleri daha dünyadayken yakmalarına fırsat vermeyelim. O kadar çok sevelim ki, şeytanlar ve uşakları aramızı bozmaktan umudunu kessin! O kadar çok ilgi gösterelim ki, başka hiç kimsenin ilgisine muhtaç kalmasınlar.

Yüce Allah'tan bütün Müslüman kardeşlerime Cenneti dünyada yaşatan evlilikler ve eşler nasip etmesini niyaz ederim.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://goodmenproject.com>

Gömülen Güç Kaynağımız: #Adalet

“Devletin dini Adalettir” demiş Hz. Ali (a.s.) Efendimiz. El hak doğrudur. Ne çekiyorsak, dinsizleşen adaletsiz devlet yapısının yansımalarıdır hayatımızı kabusla çeviren şeyler.

Birey olarak sizleri rahatsız eden toplumsal olay ve etkiler her ne ise, dikkat ederseniz asıl nedenlerin başında adaletsizlik geliyordur.

Dar alanda sıkışıp kalırsanız adaletsizliğin sonuçları ile yüzleşip mücadele etmek zorunda kalırsınız. Başarılı olsanız bile çok sınırlı ve geçici bir rahatlamaya kavuşabilirsiniz. Emin olunuz ki, çok kısa bir süre içinde kazanımlarınızı yerle bir edecek daha büyük veya farklı bir adaletsiz sonuç ile karşılaşacaksınız. O yüzden sonuçlar ile değil, sebepler ile mücadele etmek zorundasınız! Geriden ve tüm olayların ortak noktası nedir sorgulamasıyla baktığınızda, hepsinin merkezinde kocaman bir adalet problemini görebilirsiniz.

Adaletsiz devlet uygulamalarının her birisi, bu ortamdan beslenen veya varlığı adaletin yokluğuna bağlı olan kişilerin, birer savunma mekanizması ve oyalama taktiğidir aynı zamanda. Sizler sığ ve kısırlaşmış sorunlarla enerjinizi tüketirken, birileri haksız yere rant ve güç devşirmeye devam edecektir.

Diriliş Postası Yazarı Sayın Erem Şentürk'ün “6284 konusunda kandırılıyor, tuzağa çekiliyor” başlıklı yazısı büyük bir infiale neden oldu. Yazarın daha önce karşı olduğu kanun ve uygulamaları artık desteklediğini ilan ederek ve bir nevi feminist tayfadan nedamet dileyen ifadelerde bulunması çok yadırgandı ve tepki çekti. “Benim damadım kızımı dövecek ve bunu da duyacağım. O damadı bodrumda demir sandalyeye bağlayıp serumla yaşatarak yıllarca döverim ben mesela...” şeklindeki ifadeleri de çelişkili ve sorunlu ruh halinin gizlenemeyen yansımaları oldu.

Elbette Sayın Şentürk'ün ifade ve görüşlerine katılmıyor ve hatalı buluyorum. Ancak onun da kaçırdığı en önemli şeyin adaletsiz yönetim olduğunu fark ettiğim için, yukarıdan ve büyük resmi göstererek meramımı anlatmak istiyorum.

Türkiye’de diğer pek çok şey gibi kadın veya erkek sorunu yoktur aslında. Topyekun adalet sorunu vardır. Şimdilerde abartılarak pozitif ayrımcılığının erkek düşmanlığına ve soykırımına dönüşmesine rağmen, geçmişte sınırlı sayıda da olsa yaşanan kadın mağduriyetlerinin temelinde yine mutlak adalet eksikliği vardır.

İslam kadın ve erkek ayırmadan bütün insanlığa indirilmiş bir dindir. Hükümleri hakkıyla uygulandığında Yaraticımız olan Allah'ın adaleti de tesis edilmiş olur. Bizler bu dengeyi önce erkekler lehine bozduk ve şimdi ise kontrolden çıkan sonuçlarıyla yüzleşiyoruz.

Mesela zina konusunu ele alalım. Zina etmek haramdır. İslam'da zina eden kişilere verilecek cezaların şiddetinin belirlenmesinde cinsiyetleri değil, medeni durumları dikkate alınır. Yani bekarlar ile evlilerin zina cezaları farklıdır. 1926 Yılında İsviçre'den ithal edilen Medeni Kanunla zina yapan erkekler için kadınlara göre ayrıcalıklar sağlandı. Zina yapan kadınlar daha katı uygulamaya ve cezaya maruz bırakıldı. Bu çarpıklık aile düşmanlarına özel bir koz verdi. Haksızlığı önlemek bahanesi ile, 1996'da erkekler için, 1998'de ise kadınlar için zina suçu maddeleri Anayasa Mahkemesi kararı ile iptal edildi. Bu durum şimdiki iktidar tarafından düzeltilileceği yerde, Avrupa Birliği uyum yasaları bahane edilerek 2004 yılında çıkarılan Medeni Kanunla tescillendi.

Sapık, katil ve psikopatlar için en önemli caydırıcı ceza idam iken, onu da kaldırarak katil ruhlu insanları adeta teşvik eder olduk. Öldürülenlerin %80'i erkekler olsa bile, kadın cinayetlerinin toplumu inciten ve korkutan sadistliğinden koruyamadık. Cezası idam olmayan suçlara karşı da ıslah edici, caydırıcı yasalar yapamadık. Masum ve mazlumların yüreklerini soğutacak cezaları veremedik.

Kadın cinayetlerini işleyenlerin büyük bir kısmının daha önce bir sabıka kaydının olmaması, bize yanlış giden bir şeylerin olduğunu, son 15 yılda patlama yapan şiddet olaylarını doğuran süresiz nafaka, çocuk velayeti ve çocuk haczi, uzun süren boşanma davaları ile, kadının tek taraflı beyanını esas alan kanunların da tetikleyici etkilerini göstermeye yetmedi. Fitrat ve kadim geleneğimize savaş açan feminist akımların, bol yabancı fonlu kulislerine ve şamatacı feministlerin medya destekli baskısına teslim olan iktidarın acizliğini yaşadık.

Hayatımızın her alanını kuşatan sosyal ve ekonomik çevrelerden adalet çekilince ortaya çıkan canavarların saldırısı altındayız. Mesela İstanbul Sözleşmesine dayanarak çıkarılan 6284 sayılı yasa yüzünden hiç bir erkeğin şeref, haysiyet ve namusu devlet güvencesi altında değildir! Çünkü bizatihi devletin kendisi baştan tarafını belli ederek adalet diye bir kaygısının olmadığını ilan etmiştir. Her erkek, bir kadının veya kızın anlık sinirlenme ile yapacağı bir telefon çağrısından sonra, kendisini sokakta veya mapusta sapık ve psikopat olarak damgalanmış bulabilir. Masum olsa bile kendisini güvende sayamaz. Çünkü kanun ve uygulamalarımız, erkekler için İstiklal Mahkemeleri haline dönüşmüştür. "*Sanıkların idamına, tanıkların bilahare dinlenmesine*" karar veriliyor artık! Kadının beyanı kutsal metin, erkeğin beyanı yalan rüzgarı hükmündedir.

Terk edilmiş su kanallarının böcek ve fare istilasına uğraması gibi, kanunlarımızdan adalet çekilince aile ve insanlık düşmanı görüşler hakim oldu. Her hangi bir babanın kızını veya eşini zina ederken yakalamak bir yana, sözlü olarak men etmesi dahi şiddet kapsamına giriyor. Allah'ın erkeklere ayetle vermiş olduğu görev ve yetkiler yok sayılıyor. Dinin ve toplumun geliştirdiği temel kadın ve erkek rollerine savaş açılıyor.

Adaletin yokluğu sadece sosyal konularda değil, ekonomik alanlarda da kendisini gösteriyor. Gelir dağılımı dengesizliklerinden, akraba kayırmacılığı ve liyakatsiz atamalara varıncaya dek, hayatın her alanında adaleti yeniden tesis etmemiz gerekir. Aile, ekonomi ve diğer toplumsal sorunların temelinde adalet yokluğu ve güvencesizliği yatmaktadır.

Osmanlı Cihan Devletinin ve onun dayandığı kadim İslam Medeniyetinin en önemli özelliği adalette zirve olmalarıdır. Sorumlu ve yetkili olarak seçilen yöneticilerimiz, adaleti tesis etmedikçe, tabelalarında ironik bir şaka gibi eğreti ve komik kalacaktır. Bütün mevzuatımıza Avrupa veya ABD'li dostlarımız (! bakınız Bakara-120) ne der diye çekinmeden; Yüce Allah ne der, Sevgili Peygamberi neyi emreder, kaygısıyla sil baştan göz atmalı ve gayri Müslimlerin de huzur duyarak tabi olacakları ADİL bir hukuk

düzeni kuralıyız!

Yüce Allah, o günleri yeniden görmeyi ve yaşamayı Aziz Milletimize nasip eylesin. Amin...

Ercan ÖZÇELİK

Sağlıkçı, Eğitimci, Yazar

Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi - Kartal İlçe Başkanı

www.ercanozcelik.com

Görsel Kaynağı: <https://www.risalehaber.com>

Kavgada Üstümüze Yok! Sevişmeyi Bilmiyoruz!

Şehvet duygusu ve hazzı, özellikle erkekler için Cennetten dünyaya indirilmiş olan nimetlerin başında gelir. Açlık, susuzluk, barınma gibi temel ihtiyaçlardan hemen sonra harekete geçiren esas güç kaynaklarındandır.

Baba olmak, bir kadının sorumluluğunu taşımak, başkaları için ömür boyu çalışmak gibi fedakarlıkların, üzerinde geliştiği temel duygu şehvettir. Aile kurulduktan sonra, saf nefsanî yapıdaki şehvet duygusu gelişir ve babalık sevgisi, merhamet, eşyle arkadaşlık gibi yan dallar çıkarır ve zenginleşir.

Yüce Allah, kadınla erkeği birbirine muhtaç ve ekip olmaya mecbur şekilde yaratmıştır. Tek başına bir kadın, hiç bir zaman erkeğinin eksikliğini tam olarak gideremez. Aynı şekilde, erkekte hayatından karısı çıktığında hiç bir zaman mükemmel bir forma ulaşamaz. Asıl olan birlikte olmalarıdır. Bekar kalan veya

kalmayı tercih eden kadın ve erkekler, aile olmanın sorumluluğunu taşımaktan çekinen, kendisiyle ilgili özgüven veya sağlık sorunları bulunan ve cinsel yönlerini körelten kişilerdir. İyi ve mutlu olabilirler ama mükemmel olamazlar. Her zaman bir parçaları eksik ve gelişmemiş kalır.

Yaratılış olarak, kadınla erkeğin birbirlerine üstünlüğü yoktur. Görevleri gereği verilen yetenekleri ve sorumlulukları vardır. Erkeğin koruma, besleme, yönetme gibi sorumlulukları; güçlü, kuvvetli, mantıklı, iradeli ve kararlı olmasını gerektirir. Kadının çocuk büyütme, yuva kurma, eşine yarenlik etme gibi sorumlulukları da merhametli, sabırlı, duygusal, algı ve iletişimi yüksek, sempatik ve esnek olmasını gerektirir. Bu roller ve yetenekler yaratıcımız olan Yüce Allah tarafından tayin ve dizayn edilmiştir. Birbirini mükemmel bir madalyon gibi tamamlayan kadın ve erkeğin fitratına uymayan gelişmeler, birliklerini bozar ve kaosa neden olur. Kavga ve tartışmanın hakim olduğu yerde, ne huzur ne de birlik kalır. Bu inceliği fark eden insanlık düşmanları, kadın-erkek ve aile birliğini yıkabilmek için CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi gibi hain projelerle saldırmaya devam etmektedir.

Hepimiz sanki diken üstünde yaşıyoruz! Her an kavga etmeye hazırız. Büyük bahanelere de gerek yok. Yemeğin tuzundan, pantolonun ütüsüne kadar, bir sürü neden bulabiliriz. Kadınlar, iletişimdeki ustalıklarını çözüm üretme konusunda sakınabiliyor, çatışmayı körükleyen tavırlara girebiliyorlar. İdare etme ve huzuru sağlamada olan üstünlüklerini esirgediklerinde, sıcacık yuvalarda kutup yelleri esmeye başlıyor! Erkekler ise, beyin ve iletişim gücüyle baş edemedikleri kadınları, kas gücüyle sindirmeyi marifet biliyor. Kendimizi anlatmaktan ve karşımızdakini ikna etmekten aciz kaldığımızda, hemen tartışmaya, hakarete veya şiddete yöneliyoruz.

Artık şunu anlamamız gerekir. Kadın ve erkeğin kalesi, kutsal mekanı, huzur kaynağı ve ahirete hazırlık durağı evidir, ailesidir. Bu kaleyi yıkmak isteyen, CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 sayılı Kanun gibi yasal güvenceleri de arkasına almış bulunan sırtlanlar, bizleri yuvamızdan koparmak ve yok etmek için dört gözle fırsat kolluyorlar. Yöneticilerimizin bu konulardaki gaflet ve dalaleti, onların iştahlarını daha da kabartıyor ve gün geçtikçe hırçınlaşıyorlar. Allah'ın açıkça lanetlediği ve Lut Kavmini helak ettiği sapkınlığı yaşayan ve teşvik edenleri, kınamaktan dahi aciz bırakıyoruz! Toplumsal Cinsiyet Eşitliği adı altında hayasızlığın özgürlüğünü istiyorlar. Biraz karşı çıkınca Nazi Subayı gibi insanlık düşmanı, homofobik yaftalarına maruz kalıyoruz.

Aile etrafında büyük tehlike ve oyunlar dönerken, bizler elimizin altında olan değerlerimizi, imkanlarımızı kullanmaktan aciz kalmışız. Aşk ateşlerimiz sönmeye yüz tutmuş, ufak bir yağmurda veya rüzgarda dağılmaya namzet haldeyiz.

Karı koca arasındaki iletişimin zirvesi cinselliktir. Öfkelerin yağ gibi eridiği, sevgilerin dağ gibi büyüdüğü şifalı bir etkileşimdir. Bu şifa ve sevgi pınarından ne kadar faydalanabilecekleri kendilerine ve becerilerine kalmıştır. Bir çoğumuz bu şifa kaynağının üzerine toprak atmış gibi yaşıyoruz. Muhteşem bir gala gösterisi olması gereken cinsel hayatımızı düşük bütçeli, ruhsuz, yasak savar, rutin etkinliklere çevirmişiz.

Kadınların anlaması ve dikkat etmesi gereken önemli bazı hususlar var. Aile huzurları ve gelecekleri için bunları görmeleri lazım. Yazıya girerken erkeklerin şehvet duygusuyla boşuna başlamadım. Erkekler için önemini ve etkisini vurgulamak istemiştım. Normal sağlıklı erkeklerin düzenli olarak şehvet ihtiyaçlarını gidermeleri gerekir. Ailesinde helal dairesinde cinselliğini güzelce yaşayabilen erkekler, gerçekten nasipli ve mutlu sayılırlar. Erkeklerine sahip çıkan, onları kurda kuşa yem etmeyen, haramlardan güzellikle sakındıran kadınlarımızdan Allah razı olsun. Cinsel yönden mutluluğu sürekli olan erkeklerin farkı, dış dünyanın yıpratıcı etkilerine karşı yüksek mukavemetlerinde, hayata pozitif bakmalarında, ailelerine bağlılıklarında, rızıklarını kazanmadaki gayretlerinde ortaya çıkar. Mutlu olan erkekler, mutlu etmek için ellerinden geleni yaparlar. Daha çok çalışırlar, daha anlayışlı ve sevecen olurlar.

Ailesinde cinsel mutluluğu ve tatmini normal sınırlar içinde bulamayan erkekler, sürekli aç gezen diyetteki insanlar gibidir. Her an diyetini bozmaya “kaçak et” peşine gitmeye namzettir. Mutlu olamadığı evine ve ailesine bağlılığı düşer. İlgisi ve gayreti azalır. Sürekli nefsi ve ahlaki çatışma içinde olduğu için huzursuz ve gergin olur. Şehvetinin peşine gitmek isterken, dini korkuları ve toplumsal çekinceleri onu engeller. Bazen de engel olmaya yetmez. Bu sefer günaha düşmenin pişmanlığı ve utancı ile ruhsal çöküntü yaşar. Vicdanına sözler verir bir daha olmayacak diye, ama şehvetinin yükselen dalgalarına bir süre sonra yine dayanamaz ve böyle bir döngü içinde sıkışıp kalır. Porno bağımlılığı, bir ara çözüm veya kronik rahatsızlık olarak erkeklerin büyük bir kısmını etkisi altına almıştır. Cinsel uyarıların günlük hayatta ve internet gibi sınırsız medya içinde, yoğun bombardımana aldığı erkeklerin, kendilerini muhafaza edebilmesi oldukça zordur. Sağlam bir iman ve irade gerektirir.

Kadınların, kocalarına kendi evlerinde cenneti veya cehennemi yaşatabilme güçlerinin olduğunu unutmadan davranmaları gerekir. Bu muazzam güç, onlara büyük bir sorumluluk yükler. Kadınların cenneti veya cehennemi kazanmaları, erkeklere nazaran çok daha kolaydır. Sevgi ve şefkat kahramanı kadınlarımızın kocalarına sahip çıkması, onların kendi yuvalarında cinsel huzurun ve doyumun zirvelerine birlikte çıkabilmeleri için yol göstermesi, yönlendirmeleri gerekir.

Erkeklerin büyük bir çoğunluğu, kadınların cinsel potansiyelini ortaya çıkarmayı, onların da gönüllü katılımını arttırmayı bilmiyor. Bu yüzden büyük bir aşkla başlayan evlilikler zamanla monoton ve renksiz bir hayata evriliyor. Aşk bitiyor denilen aslında sevginin ve cinselliğin gelişmemesi halidir. Aşk duygusu ve tutkusu tıpkı bir uzay mekiğinin dünyadan ayrılması gibi, ilk ve yoğun enerjiyi sağlıyor. Ama uzaya çıkmakla iş bitmediği için, kalkıştaki yakıt kapsüllerinin ayrılması ve uzay ortamına uygun yakıtların devreye alınması lazımdır. Yoksa başıboş bir halde uzayda sürüklenme veya yer çekimiyle dünyaya geri düşme yaşanır. Evlilik hayatının sevgi kaynağı, cinsel mutluluk, yaşantılar ve gönüllü ilgi ve hizmetlerle beslenir. Cinsellik zayıfladığında kötüye gidış başlar.

Erkekler cinselliği genellikle pornodan, bir kısmı da haram cinsel birlikteliklerden öğreniyor. Daha doğrusu öğrendiğini sanıyor. Gördüğü şeyler kadını insanlıktan çıkararak, bir et yığınınından farklı göstermeyen, sadist, tek taraflı bir bakışın eseri olduğu için, gereksiz ve yanlış bir beklenti içine giriyor. Gördüklerini uygulamaya kalktığında ters tepiyor, kendi psikolojisi de bozuluyor. Kadın ve erkeğin cinsel birlikteliği mekanik bir sığılıktan çok daha ötede, iki enerji vücudunun birleşmesi ve her seviyede şifalı muhteşem bir alış verişin yaşantısıdır. Cinsel birliktelikte çok çeşitli kanallar kurma imkanı varken, çiftlerin bilgi ve beceri eksikliği tek kanal siyah-beyaz görüntüden daha öteye gitmelerine engel olabilir. Erkeklerin en büyük yanılgısı, cinsellikte kendilerini baskın ve söz sahibi görmeleridir. Şehvetlerinin yüksekliği ve hassasiyeti onlara bu duyguyu verir. Halbuki erkeğin cinsel ilişkiden alacağı zevkin ve mutluluğun, kadının olaya katılmasıyla doğrudan ilgisi vardır. Cinsellik ancak iki taraflı aktif katılım ve istekle zirvelere çıkabilir. Bir tarafın gereksiz baskınlığı veya tembelliği olaya sabotajdan başka bir katkı yapmaz. Kadınları dinlemek, sabırla ve sevgiyle yaklaşmak, potansiyellerini paylaşmaları için güzellikle teşvik etmek gerekir.

Cinsel yönden sorunlu evliliklerde, erkekler kadınların cinsel gücünü bilmez ve yönetemez. Kadınlar da küskün, bıkkın, bezgin, tatminsiz ve yasak savmacı tavırlar geliştirirler. Erkeklerin önce kadınlarını tanımaları, onları dinlemeleri, konuşmaya teşvik etmeleri ve uyarılarına utandırmadan olumlu karşılık vermeleri gerekir. Karı ve koca arasındaki helal daire, çok geniş ve saklı hazinelerle doludur. Haramlığı sabit zamanlar (aybaşı gibi) ve filler (livata gibi) dışında, keşfedilecek yeni zevkleri ve mutlulukları birlikte bulabilmeleri için, önce sansürsüz iletişim kurabilmeleri ve tam güven içinde hissetmeleri lazımdır.

Kadınların en güçlü cinsel organları beyinleridir! Erkeklerin önce orayı keşfetmesi, kadınların kendilerini olaya dahil etmesini sağlamaları gerekir. Erkekler çoğu kere farkına varmaz ama, aslında kadınlar her zaman algıları açık ve duyguları hazır olabilecek yeteneğe sahiptir. Erkekler sonuca, kadınlar sürece

değer verir. Olayın gelişimi ve yaklaşım üslubu önemlidir. Eve girdiğinden itibaren, erkeğin her tavrı ve sözü yaşanabilecek olayları olumlu veya olumsuz etkiler. Akıllı erkekler eşlerini küçük jestler ve sürprizlerle cinsel güzelliklerini sergilemede daha gönüllü olmaya yönlendirirler. Küçük bir jestle büyük mutluluklara kapı aralamak mümkündür. Cinsel hayatın zevklerini 20 katlı bir binaya benzetirsek, ömür boyu ilk bir kaç katta gezinmekte, çatı katına kadar çıkarak terasın keyfini çıkarmakta, karı-kocanın uyumunda ve birlikte arayışında saklıdır.

Bu konu hem çekici, hem tehlikeli, hem de lastik gibi uzatılabilir hassasiyete sahip olduğundan, burada bırakıyorum. Gelen talep ve yorumlar doğrultusunda haddimi aşmadan, hayır umarak yazmaya devam etmeye niyetliyim. Evlerimizdeki cennet ateşini güçlendirmemiz, sevgilerimizi büyütmemiz için biraz daha gayretli olmalıyız. Meşru kaynaklardan kendimizi ve ailemizi eğitmeliyiz. Özellikle kadınların kendilerini daha mutlu ve güvenli hissetmelerini sağlamalı, iletişimi açık tutmalıyız. Bizleri huzursuz edecek kadar yoğun cinsel sorunlar yaşadığımızda ise tedavi ve destek almaya açık durmalıyız.

Yüce Rabbim her Müslümana, evinde Cennet köşeleri kurabilmeyi, helal zevklere sonuna kadar varabilmeyi nasip eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://compasswholehealth.com>

*** Katkı ve desteğinden dolayı SÜCED (Sağlıklı Üreme ve Cinsel Eğitim Derneği) Başkanı Sayın Jinekolog Opr. Dr. Ünzile GİRİŞGİN'e çok teşekkür ederim.

Sadece Lafta Bıraktığımız Şeyler: Ehliyet ve Liyakat

Bazı kavramlar vardır, çokça lafını eder veya atıfta bulunuruz. Ama icraata dökmek işimize gelmez, ya da gücümüz yetmez ya hani. İşte ehliyet ve liyakatte bunlara en güzel örnektir.

İşimize gelmeyişinin veya gücümüzün yetmeyişinin esas nedenleri, aynı zamanda toplumumuzu yozlaştıran ve içten içe çürüten hastalıklarımızdır. Bu hastalıkları tedavi edemediğimiz için, adalet ve huzur duygusunu gönlümüzde hissedemiyor, emanetin ehline teslim edilmeyişinin doğal sonuçları olarak; yolsuzluk, beceriksizlik, israf ve yetersizlik gibi olumsuzluklar içinde tükeniştir gidiyoruz.

En yaygın hastalığımız hemşericiliktir.

Bazı şehirlerin her dönem ve durumda seçkinler arasında tutulduğu, diğerlerinin de eline fırsat geçtiği anda bütün makamları kendi hemşericileriyle doldurduğu, ülkemizin artık kanıksanmış bir yapısıdır. Elit şehirlerin dışında olan ama hasbelkader güçlü bir pozisyona geçen kişiler, etraflarındaki kadro gibi imkanları kendi hemşericilerine peşkeş çekmediği takdirde, hainlikle veya beceriksizlikle suçlanır. Toplumsal dışlanmaya maruz bırakılır ve seçimi söz konusu olduğunda en büyük günahları arasında gösterilerek kara listeye alınır.

Hemşericilik engeline sıkça takılmış birisi olarak, yaşamaktan bıktığım bir sahneyi paylaşayım: İlk defa görüşmeye ve tanışmaya başladığım, önemli bir pozisyondaki kişiye eğitim ve deneyimlerim, yönetimini üstlendiğim projelerim hakkında bilgiler veriyorum. Muhabatım duyduklarını büyük bir memnuniyetle dinliyor ve güçlü bir takım oyuncusu bulmanın sevincini belli ederek, ilgi ve alakasını gittikçe yükseltiyor. İletişimin zirvelerinde gezinirken, aklına o can alıcı soru geliyor!: "*Kardeş bu arada senin memleket neresiydi?*" Cevabım Muş olunca da muhabatım büyük bir memnuniyetsizlik ve hayal kırıklığı içinde -*Ya öyle mi ?!* diyerek buz gibi soğuyor. Az önce yükselen tüm ilgi ve alaka eksilere düşerken, hemen başka kişi ve konulara dönülerek mevzu kapatılıyor. Ben ise görünmez veya zoraki selamlamalarla geçirtilen ötekiler grubuna geçiş yapmış oluyorum. Başkalarının da yaşayageldiği bu garabeti daha da anlatmaya gerek yok sanırım.

Anormal meslek dayanışması da büyük bir hastalıktır.

Her sektörde veya kurumda genelde baskın ve diğerlerinden açıkça farklı muamele gören meslek mensupları vardır. O kurumda bir görev söz konusu olduğunda ilgisi, eğitimi ve bilgisi uygun olmadığı halde, tercih edilen hep o meslek sahipleri olur. Yani bir nevi öz evlatlar ile üvey evlatlar muamelesi kurumsal yapının iliklerine kadar işlemiştir.

Mesela, Sağlık Bakanlığı aslında Doktor Bakanlığıdır. Tıp eğitimi almalarına rağmen, sevgili doktorlarımızın görev almadığı bir alan yoktur. Ek ödemenin en büyük dilimleri sadece onlara verilir. Diğer sağlık personeli, idari ve yardımcı hizmetler çok küçük oranlarla yetinmek zorunda kalır. Doktorların ek ödemeleri emekli maaşlarına yansıtılır ama diğerleri buna layık görülmez. Bir kabahat söz konusu olduğunda ne kadar keskin görüş aykırılıkları olsa da mesleki dayanışmaları hemen devreye girer ve koruma altına alınırlar. Doktorların hakkının verilmesi ayrı şeydir, bütün makamların Doktorlara verilmesi ve gelir paylaşımında diğer personelin çok azla yetinmeye zorlanması ayrı şeylerdir. Meramımı anlatabildiğimi umarım.

Benzer şekilde hemen her kurum veya Bakanlıkta öncelikli meslek sahiplerini rahatça görebilirsiniz: Tarım Bakanlığında Ziraat Mühendisleri, Adalet Bakanlığında Hakimler, Aile Bakanlığında Sosyal Hizmet Uzmanları, TSK'da Subaylar, Diyanet İşlerinde Müftüler gibi...

İlgili alanın baskın meslek mensupları oldukları için, haklarını gözetmek adına tanınan ayrıcalıklar zamanla diğer mesleklerin yaşam alanlarını kısıtlayan, kariyer gelişimlerine ket vuran ve tek renkli bir yapıya çeviren, amacını aşmış uygulamalara dönüşmüştür. Hemen her iş ve mesleğin icrasında bir ekip çalışması kaçınılmaz hale gelmiştir. Ekibin bazı üyelerini, maddi ve manevi açıdan diğerlerine göre aşırı yüceltip, ötekileri yok saymanın huzur ve iş barışı sağlamayacağı bellidir.

Particilik hastalığı da içimizde kök salmıştır.

En büyük meziyeti, bir siyasi partinin mensubu veya bir siyasetçinin adamlığı olanlar yüzünden, kurumların uğradığı zarar ve ziyanın hesabı yapılamaz boyutlara ulaşır. Üstelik bu işleri yapan ve sebep olanlardan da genelde hesap sorulamaz. Her iktidar döneminin kendine has adamları olur ve her iktidarın kendi zenginleri oluşur.

Toplum dahi, bu durumu normal görmeye başlayarak, en azından biraz çalışmalarını ve iş yapmalarını bekler. Sevilmeyen partiler aşırı aç gözlü, hep bana ve bize diyen, ulaşabildiği tüm kaynakları ölümüne sömüren tiplerdir. Hem kendi menfaatine çalışan, hem de işini yapan tipler ise kerhen kabul görür ve ötekilere nazaran tercih edilir.

Özel sektörde daha gerçekçi, sonuç ve menfaat odaklı yapılanmaya gidildiği için, sırf partili olmak dışında vasfı olmayan tipler barınmaz. Parti bağlantılarıyla sağlanan imkanlar bittiğinde, kendilerinin de ilişkisi kesilir. Kamu tarafında durum daha acıdır. Niteliği düşük, eğitimi ve deneyimi yetersiz kişiler, sırf parti referansı ile iş başına ve yönetime geldiğinde, etraflarında adeta terör estirir ve huzursuzluk kaynağı olurlar. Referanslarına karşı olabildiğince şirin, emir eri ve iş takipçisi olurken; çalışma arkadaşlarına, alt ve üstlerine karşı ise saygısız, açık arayan, kavga çıkaran ve her fırsatta partili kimliğini gözlere sokan ukala tavırlar göstermekten çekinmezler. Kendi yetersizliklerini kavga ve problem üreterek kapatmaya çalışırlar. Üstelik, daha önce parti çalışmalarına katıldıkları için, tüm bu imkanları analarının ak sütü gibi kendilerine helal görürler.

Bir başka hastalığımız çıkar gruplaşmalarıdır.

Belirli bir menfaat anlaşması çerçevesinde gruplaşan kişilerin baskın olduğu iş yeri veya kurumlarda farklı kişilerin yer almasına tahammül gösterilmez ve en kısa süre içinde ya kendilerine biat etmesi ya da çekip gitmesi sağlanır. Saadet zincirlerine ket vurabilecek veya kendilerini açık edebilecek kişilere karşı sistematik mobing uygularlar.

Hemen her kurum veya yapı içinde, işin kaymağını yemeğe azmetmiş, çıkar birliği kurarak belirli süreçleri kontrol etmeye çalışmış olan menfaat odaklı kurulumaya çalışılır. Normal şartlarda bir arada olması imkansız görülen kişilerin, çıkar birliği söz konusu olunca yaptıkları iş birliği mükemmel seviyelere çıkabilir.

Örnekler vererek edineceğim düşmanlıklarla boşuna uğraşmak istemem. Etrafına dikkatli bakan herkes benzer yapıları kolayca fark edebilir. Kadrolaşma sürecinde çıkar gruplarının iş birliği etkisi yok sayılamaz bir gerçektir.

Mezhep tutuculuğu da içimizde yer eden bir hastalıktır.

İnsanların işindeki becerisi ve dürüstlüğünden önce, araştırıp yargıladığımız şeylerden birisi de mezhepleri olmuştur. Mezhep farkındalığı masum tercih nedeni sayılmaktan, koyu düşmanlığa kadar değişen bir yelpazede tavırlarımızı ve kararlarımızı etkiliyor. Bu ayrışmayı daha da derinleştirmek ve toplumu bölmek için için özel gayret gösteren, yerli ve yabancı düşmanların organize ettiği projeler, Madımak ve Başbağlar katliamları gibi dehşet olaylara da varabiliyor.

Geçmişte Adalet Bakanlığında yaşandığı gibi, kurtarılmış kurumlara sahip olmak adına mezhep birliğinden başka önemi olmayan kadrolaşmaları ve bunların toplumu geren acı sonuçlarını yaşamamıza rağmen, insanlarımızı en başta alevi veya sünni diye etiketlemekten vazgeçemiyoruz.

Mezhep farklılığı sadece kamu kurumlarında değil, özel sektörde dahi azınlıkta kalan kişiler için sıkıntılı süreçlere neden olabiliyor. Kendimden biliyorum.

İşine saygı gösterip, görevini en güzel şekilde yapmaya gayret eden, mensubu olduğu mezhebin

militanlığını yapmayan ve diğerlerini rahatsız etmeyen her kişinin başımızın üstünde yeri olması ve en güzel şekilde çalışabilmesi gerekir. Görev dağılımında, sırf mezhep etkisini dikkate alarak davranmak bizleri zayıflatır ve değerlerimizi yozlaştırır.

Cemaat ve tarikat tutuculuğu bir başka hastalığımızdır.

Laik devlet anlayışının din düşmanlığı şeklinde anlaşıldığı ve uygulandığı zamanlarda, cemaat ve tarikat ehli olmak cidden cesaret isteyen, ancak bu yolun çilesine razı olmuş kişilerin harcı idi. Çok önemli bir gerekçe olmadıkça, mensubu olunan cemaat veya tarikat bilgisi verilmez ve saklanırdı.

Elhamdulillah ülke olarak daha rahat şartlara kavuştuğumuz son yıllarda ise, bırakın saklamayı, neredeyse davul zurna ile her fırsatta ilan edilir ve her ortamda reklam konusu yapılır oldu. İnsanlarımızın kendilerini rahatça ifade edebilmesi ve gönlüne uygun meşru yerlerde bulunabilmesi, elbette güzel bir gelişmedir. Ancak; üye olunan grup marifetiyle, normal şartlarda ulaşamayacağı ve de hakkı olmayan makam ve imkanları istemek kesinlikle meşru değildir.

Cemaat ve tarikat tutuculuğunun ve yayılcı hırsının en acı sonuçlarını 15 Temmuz'daki alçak FETÖ ayaklanmasında ve öncesinde yaşadık. Tamamen masum kökenli olan ve toplum genelinde saygı duyulan hizmet, şakirt, cemaat, himmet, yardım, paralel gibi kelime ve kavramlar bu hainler yüzünden lekelenmiş ve söylenmekten çekinilir hale geldi. Alın secdeli, iyi insan diye, kalıp halinde güvenilen dindar insan modelinin, nasıl canavarlaşabileceğini ve vatanına kast ederek, Hristiyan ve Yahudilerle iş birliği yapabileceğini gösterdiler. Onun için toplumda paranoya başladı ve herkes birbirine şüphe ile bakar oldu.

Önümüzde FETÖ gibi açık bir facia olmasına karşın, bundan ders almadığımız anlaşılıyor. Halen cemaat veya tarikat referansı ile kurum ve Bakanlıklarda yer edinmeye ve kadrolaşmaya çalışanların etkisi devam ediyor.

Cinsiyet ayrımcılığı da bir hastalıktır.

Kadınlar ve erkekler, çalışma hayatı içinde karşılıklı ayrımcılığa ve baskıya maruz kalabiliyorlar. Kadınların yaşadıkları; ücret dengesizliği, cinsel ve psikolojik baskı konularında tavan yapıyor. Erkekler de kadın şiddetine maruz kalabiliyor. Dedikodu ve haksız ithamlarla, rahatsız edici tavırlarla karşılaşabiliyorlar.

Kadınların en çok sömürüldüğü konu, cinsel cazibelerinin satış ve pazarlama aracı olarak kullanılmasıdır. Eğitim ve deneyimlerinden ziyade, fiziksel niteliklerine göre işe alınan, erkek müşteri veya karar vericilerin ikna edilmesi için, olabildiğince cesur ve girişken olmaya zorlanan kadınların hali içler acısıdır.

İşinde yükselebilmek için kadınlığını kullanan düşük seviyeliler olduğu gibi, kullanılmaya zorlanan mağdur ve mazlumlar da vardır.

Önceki yazılarımda da belirttiğim üzere, kadınlarımız çok çok değerli toplumsal kaynaklarımız ve geleceğimizin mimarlarıdır. Onlara, ancak gerekli oldukları meşru yerlerde ve haklarını eksiksiz vererek çalışma imkanı sağlamalıyız. Bütün kadınlarımızı iş hayatına sokarak erkeklerin sosyal rollerini çaldırıp mağdur etmekte, çalışan kadınları sonuna kadar sömürüp ucuz ve kolay iş gücü olarak kullanmakta birer sosyal cinayettir.

Hastalıklarımızın ilacı dinimizde var!

Bizleri en güzel surette yaratarak, dünyaya kulluk imtihanına gönderen Yüce Rabbimiz, maddi ve manevi tüm hastalıklarımızın şifasını da yaratarak bulmamız için yol göstermiştir. Bizi bizden çok daha

iyi bildiği için, bunda şaşılacak bir durum yoktur.

Sözlerin en güzeli Kur'anı Kerim'in, Nisa Suresinin 58. Ayet-i Kerimesinde : *"Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."* Buyrulmuştur.

Allah'ın Sevgili Kulu ve Elçisi Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz de, görevlendirmelerde bulunurken hep ehliyet ve liyakati esas almış, ehil ve layık gördüğü kişi azatlı bir köle bile olsa çekinmeden kararlarını uygulamıştır. Örneğin, Medine-i Münevvere'den sefer, hac ve umre gibi nedenlerle ayrılmak durumunda olduğunda, vekaletini liyakat ölçüsüne göre uygun gördüklerine bırakırdı. Vekilleri arasında Hz. Ebu Bekir gibi bilinen kişiler olabildiği gibi, Hz. Saib b.Osman b. Maz'un gibi Kureyşli, Hz. Sa'd b. Ubâde gibi Medineli, Hz. Zeyd b. Harise gibi azat edilmiş bir köle veya kimi zaman da Hz. İbn Ümmü Mektûm gibi görme engelli bir sahâbi olabiliyordu.

Emanet, ehliyet ve liyakat açısından yeterli görmediği Hz. Ebu Zer'in *"Ya Rasulallah! Beni amel (zekat memuru) olarak görevlendirmiyor musun?"* Şeklindeki sualine karşılık, onun yapısını çok yakından bilen Efendimiz elini omuzuna vurarak, *"Ey Ebu Zer! Zayıf bir kimsesin. Bu görev ise bir emanettir. Layık olduğu için onu alan ve gereğini hakkıyla yerine getirenler dışında (bu tür görevler) kıyamet günü rezillik ve pişmanlıktır"* (44 M4719 Müslim, İmâre, 16.) buyurmuştur. Diğer zamanlarda da, bir makama gelmek için aşırı hırs gösterenleri özellikle kabul etmemiş ve *"Vallahi biz, talep eden ve hırslı olan kimseye bu görevi vermiyoruz"* (46 M4717 Müslim, İmâre, 14.) buyurmuştur.

Peygamber Aleyhisselamın *"İş ehli olmayana verildiği zaman, kıyameti bekle."* (Buhârî, İlim 2) şeklindeki uyarısı, hepimiz için çalması gereken alarm zilleri olmalıdır. Toplumdaki huzursuzluk, gelir ve refah paylaşımındaki adaletsizlik, iş hayatındaki mutsuzluk ve isabetsizliklerin temelinde, yukarıda saydığım ve benzeri hastalıklarımızın yattığını görerek, Allah ve Resulünün emirleri doğrultusunda tedbirler almalıyız.

Çok geç olmadan, çok geç kalmadan...

KAYNAKLAR:

- 1- Görselin alındığı yer
- 2- <http://kuran.diyaret.gov.tr>
- 3- <http://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&i=7.0.219>
- 4- <http://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&i=7.0.217>

Ebeveynler İçin İyi Polis - Kötü Polis

Dengesi Üzerine

Biraz tecrübesi olan bütün ana babaların keşfettiği bir davranıştır iyi polis - kötü polis durumu. Çocukların kontrolünü tamamen kaybetmemek için sığınılan bir tarafın olması gerekir. Sığınılan tarafında etkili bir çatışma yöneticisi olması beklenir. Aslında iyi polis - kötü polis bu durumu açıklamaya tam olarak yetmez. Bence kızgın polis - uzlaştırıcı polis demek daha doğru geliyor.

Hemen söyleyeyim, uzlaştırıcı polis rolünü almaktan müthiş keyif alıyorum. Çünkü çocuğumun gözünde hem koruyucu hem de sorun çözücü kahraman imajımı güçlendiriyor. Eşimin tarafında ise evde sulhu sağlayan ve tarafların hakkını yedirmeyen adil yönetici sıfatıyla bonusları toplamış oluyorum. Ama bu iş sanıldığı kadar kolay değil. Bazı önemli kurallara dikkat edilmezse cennet köşesi evinizde azap rüzgârları esmeye başlar. Bu yazıda, eğitim ve deneyimlerime dayanarak, dilim döndüğünce bu kuralların bazılarını ifade etmeye çalışacağım. Okuyup istifade eden ana babaların mutluluğunu da kendi hanemde sayarak sevineceğim.

İletişimin tanımı yapılırken kaynak, mesaj, araç ve alıcı ilişkisinden bahsedilir. İletişimi başlatan kaynak, iletilen içerik mesaj, iletişim şekli araç ve muhatap kişi de alıcı rolündedir. Alıcı ve kaynak

rollerinin değişerek devam ettiği iletişime diyalog, tek taraflı iletişime de monolog diyoruz. İletişim ihtiyacı doğuran birçok neden ve sonuç olabilir. İletişimden beklenen önemli sonuçlardan birisi de, muhataplar arasında beklenen davranış değişikliğinin gerçekteşmesidir. Çocuklar ile ana babalar arasında en çok yaşanan sorunların başında, beklenen davranış değişikliklerinin olmaması, eksik veya geç olmasıdır. Anne veya baba ile çocuk arasındaki iletişim bozulduğunda önce diyalog durumu iptal olur, bir süre monolog şeklinde devam eder ve sonunda o da yapılamaz hale gelir. Dışarıdan müdahale için en doğru zaman diyalogun bozulmaya başladığı zamandır. Çünkü en az zarar söz konusudur. Öyleyse ilk kuralımız sorunlara mümkün olduğu kadar erken müdahil olmaktır.

Çocukların zekâsı çoğunlukla ebeveynlerinin tahminlerinin üzerinde bir seviyede ve hızda gelişir. Bu nedenle ana babanın arasındaki güçlü ve zayıf bağlantıları kısa sürede çözerek kendi savunmalarında bu açığı etkili şekilde kullanırlar. Aile içindeki prensiplerin ve diğer düzenleyici kuralların gelenekselleşip herkesin kabul edip uyguladığı bir saygınlığa ulaşması çok önemlidir. Yani aslında ailenin kurumsallaşmasını sağlamalıyız. Kurumsallaşma sürecini tamamlayamayan şirketler rüzgârın önündeki yapraklar gibi belirsiz ve düzensiz hareketlerde bulunduğu için sürekli sorunlarla boğuşur. Temel değerleri oturmamış ailelerde de, her durum için farklı çözüm ve yolların tercih edilmesi çocuklara belirsizliğin getirdiğı güvensizlik ve zor durumlarda faydalanılacak açıkların zorlanması sonucunu doğurur. Anne ve babalar öncelikle ailenin anayasasını ve yasalarını tayin ederek kendi aralarında mutabık kalmalıdır. Birlikte verilen kararlara sadakat gösterilmesi ve ailenin diğer bireylerine de bu kararların öğretilip gerektiğinde hatırlatılması ortak görevleridir. Örneğin, çocuklara verilecek haftalık harçlık miktarı belirlenmiş ise buna herkesin uyması sağlanmalıdır. Harçlığını savurganlıkla bitiren çocuğun annesinin zaafını kullanarak sürekli fazladan para çekmesi doğru değildir. Eğer miktar yeterli gelmiyorsa bunu tartışıp imkanlar dahilinde yeniden düzenlemeyi de birlikte yapmaları gerekir. Çocuğun etkili tacizlerine karşı bir süre de olsa dayanabilen anne sayesinde kuralların yerleşmesi sağlanır.

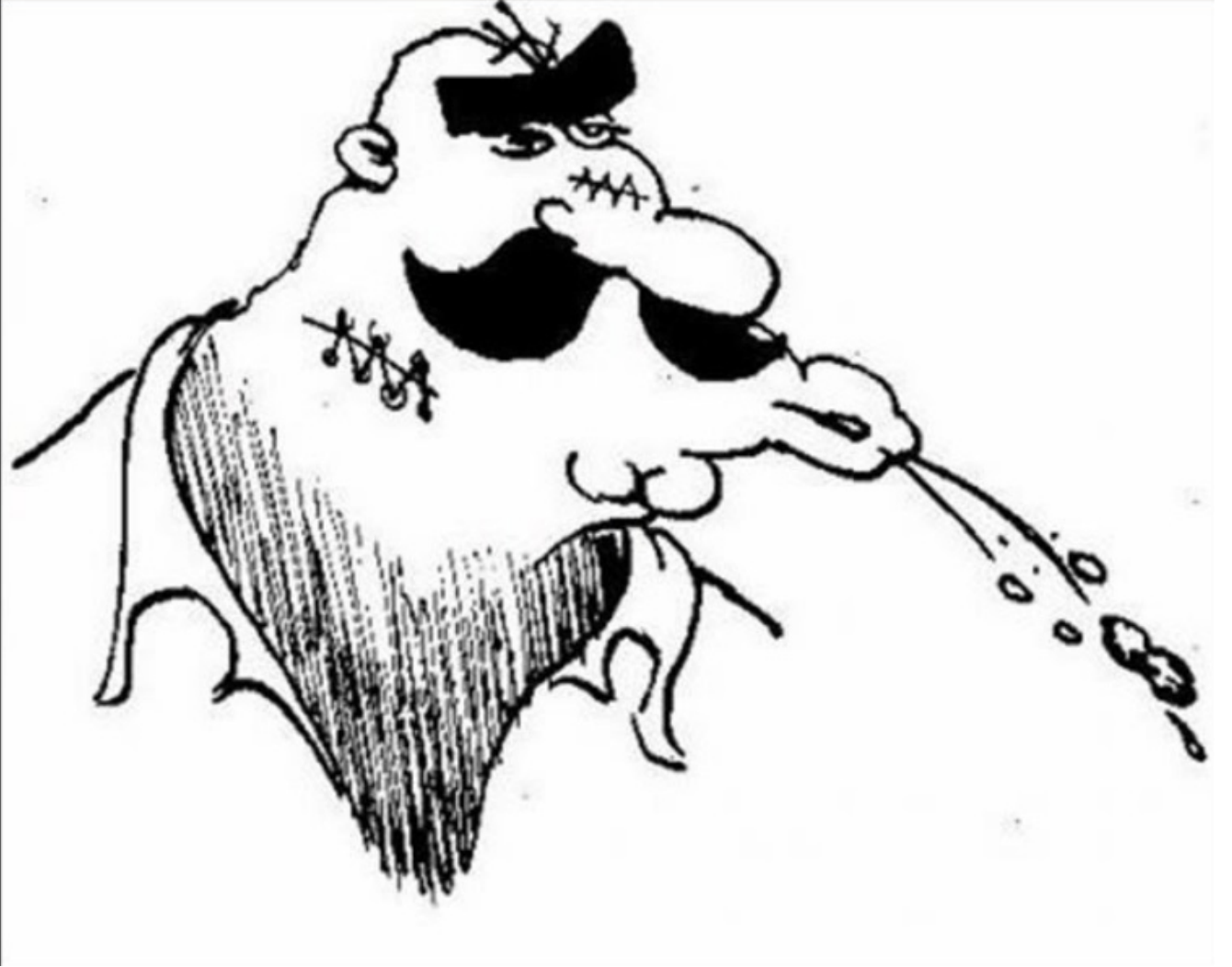
Hemen her türlü stres kaynağı ile çevrili bir hayatı yaşıyoruz. Bazen dış nedenlerin yıpratıcı etkileri yüzünden ailemizdeki ilişkilerimizde bozulabiliyor. Çocukların olağan sayılabilecek davranışlarına karşı bile tahammülün kalmadığı zamanlarda, sakın kalan ebeveyn hangisi ise olaya etkili şekilde müdahil olmalıdır. Tamamen bir tarafa yüklenmek yerine sakinleştirici ve bir süreliğine de olsa tartışmayı öteleyici rol almalıdır. Bunu yaparken hayat arkadaşı olan eşinin saygınlığını zedelemeyen, çocuğunun kimliğini ezmeden ve sınırlarını aşmasına fırsat vermeden yapmalıdır. Kendisine göre doğru bir yargıya varmış olsa bile, asla sıcak müdahaleye girip haksız tarafa yüklenmemelidir. Özellikle de haksız gördüğü taraf kendi eşi ise. Öfkeli anlarda fark edilemeyen yönleri ve eksik bilgileri daha sonra iletmek hem yapıcı hem de minimum hasarla çözüme ulaştırıcı olacaktır.

Çocukların psikolojik tatmini ve öz değerlerinin gelişmesi için birey olarak dikkate alındıklarını hissetmeleri ve haklı taleplerinde açıkça desteklendiklerini de görmeye ihtiyaçları vardır. Anne babadan birisine karşı mağduriyet veya isteklerinden mahrumiyet tavırlarına maruz kalmış çocuk için, diğer ebeveynin bazen açıkça ve biraz abartılı şekilde destek vermesi şık ve güzel olur. Ama dikkatli yapılmak kaydıyla. Destek davranışlarına başlamadan önce eşine durumu fark ettirecek bir işaretle bilgi verilip onay alınması gereklidir. Bu bir göz kırpmaya bile olabilir. Destek davranışı ve sözleri çocuğu rahatlatarak şekilde açık ama eşinin saygınlığını koruyacak şekilde seviyeli olmalıdır. Birisini överken başkasını batırmak veya kırmak yapıcı değil yıkıcı olur. Sonuçta çocuk tarafında haklı ve gerekli bir desteklenmenin verdiğı huzur ve keyfin görülmesi yeterlidir. Fazlasına gerek yoktur.

Böyle bir konuda okuyucuları yanlış yönlendirmiş olmamak için, bizzat yaşadıklarımın yola

çıkarak paylaşımında bulunmaya çalıştım. Yazıyı uzatmamak adına burada kapatıyorum. Daha sonra da kısmet olursa yazmak isterim. Faydalı olması dileğiyle...

Hanımlar Başkasına Kızmayın, Bu Magandalar da Sizin Eseriniz

Geldik en tehlikeli bölüme. Yani, kadınların daha çok eleştirildiği kısımdayız. İçimden dua ederek yazmaya başlıyorum. İnşallah yazı sonuna kadar iyice kırıp dökmeden toparlamak nasip olur.

İnsan olarak dünyaya gelen her varlığın bir annesi olduğu için, sınıfları sayarak okuyucuyu yormak istemem. Sadece, katillerin de doktorların da bir kadın tarafından doğrulup büyütüldüğünü söylemek yeterli olacaktır. Güzellikte olduğu gibi, kötülükte de annelerin payı vardır. Baba faktörünü bahis dışı tutarak ilerlemeye çalışacağım.

-Kaç çocuğun var? Sorusuna, kızlarını hariç tutarak cevap veren anne ilk ayrımcılığı feci şekilde yapmaya başlamış oluyor zaten. Denebilir ki o eskidendi ve kırsal alanlarda daha çok söyleniyordu.

Modern kentlerde bu ayrımcılık devam etmiyor mu? Bence ediyor. Kızların zaten evlenip ele gideceği varsayılarak, onlara yapılan yatırımlar kısıtlı tutulmaya çalışılıyor. Birileri bu durumu hemen toplumun inanç değerlerine yıkmaya çalışsa da bunun doğru olmadığı güneş kadar açık delillerle ortada. Yüce Kitabımız 'da mü'min erkekler ve mü'min kadınlar vurgusu hep vardır. Sevgili Peygamber'imiz (S.A.S.) kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık tavsiyelerini ve uygulamalarını tüm hayatıyla ortaya koymuştur. İlahi takdir gereği, Peygamberimizin mübarek soyu oğulları üzerinden değil, kızı üzerinden devam etmiş ve erkek egemen soy bağının tek başına doğru olmadığını ortaya koymuştur. Maalesef, yanı sıra olsa bazı sosyal tavırlarımız kökleşip manevi değermiş gibi genel kabul görmeye başladığından, çoğu kere sorgulanmadan uygulanmaya devam edilmiştir.

Kız ve erkek evlatlarına annelerin eşit davrandığını söyleyemiyoruz. Hatta aynı cinslerde olanlara bile eşit davranılmıyor. Kızları yok veya geçici sayma, erkeklerin haşarlıklarına aşırı tolerans tanıma, kendi aralarında gereksiz rekabet duygularına yol açacak şekilde taraf tutma, sürekli birbirleri veya başkaları ile karşılaştırma içinde tutarak kin ve düşmanlık duygularını körükleme gibi davranışları az veya çok görüyoruz. Annelerin tavırları durum ve zamana göre sürekli değişiklik gösterebildiğinden, evlatları açısından da güvensiz, belirsiz ve endişeli bir durumun oluşmasına yol açabiliyor. Eğer anne ve baba arasında da uyum sorunları var ise durum daha da karmaşık hale geliyor. Aile içinde kişisel pozisyonunu güçlü ve sağlam tutmaya çalışan çocuklar kardeşleri ile anlamsız rekabet sürtüşmelerine girdiği gibi, anne-babasının durumuna göre pozisyon almaya çalışarak varlık mücadelesi veriyor. Özellikle çok çocuklu ve de geniş aile yapılarında buna benzer durumlar daha net gözlenebilir. Çocuklar için, kardeşleri ve anne-babası ile olan ilişkilerinde yaşadığı hareketli süreçler aslında kişisel gelişim ve hayat mücadelesi anlamında faydalı katkılar sağlar. Ne var ki, bu süreçlerin sınırlı ve kontrollü olmasını sağlamak ebeveynlerin, özellikle de annenin görevidir. Şiddet eğilimi beslenerek veya şiddete maruz kalarak yetişen çocukların kendi ailelerini kurduklarında şiddete başvurmaya çok daha meyilli oldukları ve çözüm olarak gördükleri psikoloji konulu kaynaklarda sıkça yer alıyor. Aynı şekilde, ailesinde şiddete maruz kalarak büyüyen kız çocuklarına da evlilikleri sırasında şiddete uğramak neredeyse normal geliyor.

Konunun birde topluma bakan yönü var. Topluma ve çevreye karşı suç işlemiş olsa da anneleri tarafından taltif edilen ve hatta teşvik edilen çocuklar ahlak zafiyeti içinde büyüyor. Çocuğun akşam vakti eve getirdiği bir eşyayı veya parayı nasıl temin ettiğini sorgulamayan, sorgulamadığı gibi tekrarı için destek veren anneler gaspçı veya hırsız yetiştirdiklerini aslında bal gibi biliyor. Haksızda olsa, girdiği bir kavgada başka bir çocuğun canını yakan çocuğunu koruyan ve uygun şekilde uyarı ve ceza almasını engelleyen bir anne; zorba, kabadayı ve şiddetle iş görmeye meyilli bir psikopat yetiştirmiş olmuyor mu? Kendi kızı olmuş olsa asla izin vermeyeceği şekil ve zamanlar içinde, oğlunun başka bir kızla vakit geçirmesine ses etmeyen, diğer kızın manevi sorumluluğunu hissetmeyen anne, topluma bir hovarda ya da zampara daha kazandırdığının farkında değil mi? Evlilik söz konusu olduğunda gelin adayı için kırk yaran ve çok hassas davranan anneler, sadece gönül eğlendirmek istediğini anladığı oğulları için "eğlencelik" kızlarla istediği gibi vakit geçirmesini hoş gördüğünde kızları "eğlenilecek" ve "evlenilecek" olanlar şeklinde vasıflandırdığını, "eğlenilecek" kızlarında bir ana-babaları olduğunu unutmuş olmuyor mu?

Oğlunu ev ve mutfak işlerinden uzak tutarak büyütenler de kadınlar, evlendiklerinde kocalarının kendilerine hiç yardımcı olmadığından şikâyet edenler de kadınlar. Odasını dağıtan oğlunu uyarmak yerine çoğu kez toplamayı tercih eden ama kocasının eşyalarını gelişi güzel kullanmasından da yakınan yine kadınlar.

Bu kadar eleştiriden sonra acizane önerilerde bulunmadan yazıyı kapatmak doğru olmayacağı için, kısaca belirtmek istiyorum. Anneler çocuklarını cinsiyetlerine göre değil, huy ve karakterlerine göre ayırarak muamele yapmalı. Yani çocuklara eşit değil, yaratılışlarına uygun davranmak doğru olacaktır. Çocuğun durumuna göre bazen engellenmeye, yönlendirmeye, teşvik edilmeye, desteklenmeye, korunmaya vb. farklı ölçü ve tiplerde tavır almaya ihtiyaç vardır. Eşit davranmak yetmez adalete uygun davranmak lazımdır. Adalet ise bazen arttırmayı bazen de eksiltmeyi gerektirir. Tarafsız yaklaştığı takdirde bu dengeyi en iyi anneleri gözetebilir çünkü çocuklarını doğum öncesinden itibaren en iyi tanıyan ve anlayanlar yine onlardır. Yeter ki adil olsunlar.

Görsel

Kaynağı:

<http://metrosfer.com/ya-magandaliktan-ya-da-abden-vazgececegiz/maganda-cizim/>